PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 503 (5937) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Joi 3 aprilie 1969

La masa rotundă organizată de sportul

George MACOVESCU, Mihnea GHEORGHIU, Iancu GONȚEA, Ascanio DAMIAN și Silviu BRUCAN

au dezbătut

LOCUL SPORTULUI ÎN SOCIETATEA MODERNĂ

În dorința de a delimita și preciza locul sportului în contextul societății contemporane, vocația sa în cadrul civilizației moderne, ziarul „Sportul" a inițiat un ciclu de întîlniri, invitînd la masa rotundă personalități ale vieții publice din țara noastră, reprezentînd diverse domenii de activitate, tocmai pentru a determina abordarea problemei din unghiuri de vedere cît mai variate.

La prima reuniune au răspuns invitației, onorînd redacția cu prezența lor: **prof. univ. GEORGE MACOVESCU, prof. univ. MIHNEA GHEORGHIU, prof. univ. dr. IANCU GONȚEA, prof. univ. arhitect ASCANIO DAMIAN, prof. univ. SILVIU BRUCAN.**

Redacția a propus participanților ca punct de reper al discuției: LOCUL SPORTULUI ÎN CONTEXTUL VIEȚII SOCIALE MODERNE, **subiect cu multiple adiacențe, care putea permite participanților o dezvoltare amplă a unor puncte de vedere fundamentate pe preocupările lor profesionale și pe propria experiență sportivă, deoarece fiecare dintre cei aflați în jurul mesei practicase cîndva un sport sau mai multe.**

Stenograma de 60 de pagini a infocatelor și prelungitelor discuții ne pune în fața unui material vast, nu lipsit de surprize. Ținuta elevat intelectuală a participanților ne-a îndemnat să le propunem situarea sportului în sfera largă a culturii. În acest scop, în preambulul reuniunii, am prezentat un eseu recent apărut în Belgia (Pierre Frayssinet, „Le sport parmi les beaux-arts"), în care România este citată drept o excepție notabilă față de cvasi-unanimitatea țărilor în care cultura și sportul sînt considerate ireconciliabile.

Pornind de la asemenea premise am constatat, poate spre surprinderea, dar cu siguranță spre satisfacția noastră, atașamentul participanților față de fenomenul sportiv, unghiul larg de vedere în care au cuprins aspectele de ordin biologic, social și moral, ceea ce conferă abordării, în ultimă instanță, un caracter complex și unitar.

(Continuare în pag. 2—3)

SESIUNE DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE LA I.E.F.S.

Azi, începînd de la ora 10, sala de festivități a Institutului de Educație Fizică și Sport, găzduiește o sesiune de comunicări științifice cu tema „Probleme ale educației fizice și sportului școlar". Comunicările vor fi făcute de cadre aparținînd institutului, precum și de profesori reprezentînd o serie de centre universitare și școli din Capitală și din țară.

A ÎNCEPUT ACOPERIREA PATINOARULUI „23 AUGUST"

Ieri, întreprinderea de Construcții Montaj nr. 2 a început lucrările de acoperire a patinoarului „23 August", care va găzdui campionatele europene de box. Între copertinele tribunelor patinoarului se vor întinde cabluri de oțel, deasupra cărora va fi montată o prelată. Lățimea prelatei va fi egală cu lungimea copertinelor. Acoperirea patinoarului, precum și amenajările speciale ce i se vor aduce, vor fi încheiate la 24 mai.

ACTUALITATEA FOTBALISTICĂ

Azi, meci internațional în Giulești

În trecere prin țara noastră, echipa sovietică Sokol Saratov, care întreprinde un turneu în R.P. Bulgaria, va susține azi după amiază, cu începere de la ora 16.30, un meci amical cu Rapid.

Partida are loc pe stadionul Giulești (terenul II).

Progresul — Karlskoga K.B. 1—0 (0—0)

Meci nesperat de bun, suedezii luptînd cu multă ambiție și cedînd abia în minutul 82, cînd Beldeanu a înscris golul victoriei

LIVIU COLCERIU, coresp.

ICSIM București — I. K. Viljeam (Suedia) 3—0 (2—0)

În primul joc din cadrul turneului pe care-l efectuează în țara noastră, echipa suedeză din Liga a treia I.K. Viljeam a întîlnit, ieri după amiază, formația bucureșteană ICSIM. Fotbaliștii bucureșteni au fost superiori și au obținut victoria cu scorul de 3—0. Au marcat: Roncea (min. 30 și 50) și Dorobanțu (min. 15).

AUREL PĂPĂDIE — coresp.

CHIMIA RM. VÎLCEA — F. C. ARGEȘ 1-0 (1-0)

Partidă deosebit de disputată, în care gazdele au reușit să înscrie unicul gol al partidei, în min. 40, prin Mihăilescu.

P. GIORNOIU — coresp.

T. U. G. — AUTOBUZUL 1-1 (0-0)

Partida restanță, din categoria C, seria a III-a, dintre formațiile **T.U.G.** și **Autobuzul** s-a terminat la egalitate 1—1 (0—0). Au marcat **Moraru** (min. 65) pentru T.U.G. și respectiv **Tănase** (min 80).

D. DIACONESCU — coresp.

SCRIMERII ROMÂNI LA C.M. DE TINERET

Lotul scrimerilor români care ne vor reprezenta la C.M. de la Geneva (4—7 aprilie) cuprinde printre alții pe Adriana Morușan, Suzana Saplontai, Eva Lenghel, Ștefan, Ursovici și Petruș (floretă), Irimiciuc și Popescu (sabie).

Oficialii campionatelor europene de box

Biroul regional european A.I.B.A. a făcut cunoscută ieri, lista arbitrilor-judecători delegați la campionatele europene de box de la București: **J. Tuschar** (Austria), **A. Ganev** (Bulgaria), **J. Pospech** (Cehoslovacia), **H. Nielsen** (Danemarca), **J. P. England** (Anglia), **K. Sampila** (Finlanda), **A. Bernier** (Franța), **J. Wolf** (R. D. Germană), **O. Kramheller** (R. F. a Germaniei), **G. Verhoeven** (Olanda), **I. Kelemen** (Ungaria), **R. McClurg** (Irlanda), **G. Aniello** (Italia), **K. Hansen** (Norvegia), **J. Brzezanski** (Polonia), **P. Izzi** (Scoția), **J. Risoto** (Spania), **S. Ronge** (Suedia), **A. Comert** (Turcia), **Vl. Enghibarian** (U.R.S.S.), **R. Gittins** (Țara Galilor), **Z. Busic** (Iugoslavia), **I. Boamfă, P. Epureanu, C. Chiriac.**

PESTE TREI ZILE — „CIRCUITUL VOINȚA" LA CICLISM

Pe „bucla" bulevardului Leontin Sălăjan (cartierul Balta Albă) se va desfășura duminică dimineața, începînd de la ora 10, interesanta competiție de ciclism *„Circuitul Voința"*. Întrecerea este deschisă seniorilor, care vor parcurge 36 de ture, juniorilor mari (20 ture) și juniorilor mici (10 ture), aceștia din urmă prezentîndu-se primii la start. De menționat că la fiecare două ture va avea loc un sprint, în cadrul căruia vor fi punctați primii 5 alergători.

În dribling spre poarta... parcului Ioanid. Scăpat de un periculos adversar (și mai ales de iarna care parcă nu se mai termina) tînărul fotbalist atacă impetuos!

Foto: AUREL NEAGU

LOTURILE ROMÂNIEI PENTRU CONCURSUL INTERNAȚIONAL DE SĂRITURI ÎN APĂ

După cum am mai anunțat, bazinul Floreasca va găzdui, sîmbătă și duminică întrecerile Concursului internațional de sărituri al României, la care vor participa sportivi din R. D. Germană, R. F. a Germaniei, Austria, Polonia și, bineînțeles, România. În vederea acestei confruntări, care constituie un bun prilej de verificare a săritorilor în vederea marilor competiții internaționale ale viitorului sezon, F.R.N. a hotărît ca țara noastră să fie reprezentată de următorul lot: masculin: **I. Ganea, D. Popoaie, C. Nedelcu, N. Spariosu, P. Decuseară, Gh. Baican, G. Fabich, I. Ilieș, A. Găvozdea, O. Lăzău**; feminin: **Melania Decuseară, Ildiko Csiki, Mariana Voinea, Irinel Popescu, Doina Săvulescu, Fraia Mühlstöffen, Dorina Marian.**

Programul Concursului internațional al României prevede ca sîmbătă să aibă loc săriturile de la trambulina de 1 m pentru băieți și cele de la 3 m pentru fete, iar duminică săriturile de la 3 m pentru băieți și de la 1 m pentru fete. În ambele zile, reuniunile încep la orele 10 și 17,30.

BUGETUL DE TIMP LIBER

O lucrare recentă comunică date asupra locului ocupat de practica sportului în bugetul de timp liber al studenților unor facultăți din țară. Din ele rezultă că sportul nu ocupă nici 6 la sută la studenți și sub 2 la sută la studente.

Fără a avea la dispoziție date oficiale și pentru tinerii care lucrează în întreprinderi, în instituții și pentru cei ce învață în școli, credem că acestea sînt valabile și pentru locul ocupat de sport în bugetul de timp liber al respectivilor. Ne îndreptățește, totuși, la această concluzie cunoașterea activității sportive a tinerilor și din aceste domenii.

În viața tineretului nostru s-au petrecut în ultimii ani transformări spectaculoase. Dacă cu puțini ani în urmă, o bună parte a timpului liber al tineretului era pierdut în îndeletniciri greu definibile, ocum însă, datorită noilor posibilități și condiții pentru folosirea în mod variat și atractiv a timpului liber și a unui nou stil de viață, aceste pete albe la acest capitol din timpul liber al tineretului, tînd să dispară. Locul lor a fost luat de activități interesante, dintre care multe angajează efectiv pe tinerii de ambe sexe, la o participare atît afectivă cît și intelectuală.

Aceste forme de petrecere a timpului liber au multe aspecte pozitive, căci contribuie la învingerea multor prejudecăți, inerții, obtuzități și a placidității, reminiscențe ale unui stil de viață trecut caracteristic micii burghezii a cărui amprentă este încă incomplet depășită. Preocupările multiple și interesul trezit pentru multe forme noi ale vieții sociale incită neîndoios pofta sănătoasă de a fi activ și stimulează inițiativa și mobilitatea spirituală a tinerilor.

Mai trist pentru noi, sportivii, este că în concurența aceasta pentru cucerirea unui loc mai mare în bugetul de timp liber al tineretului, sportul nu se află pe o poziție de prim plan. Se pare că în lupta pentru acest timp liber al tineretului nostru, cu toate avantajele pe care le oferă, sportul mai degrabă pierde teren în favoarea altor îndeletniciri.

Este greu de precizat cauza acestui fenomen. Se pare totuși că nu am reușit pînă acum să organizăm activitatea sportivă în forme suficient de atractive și accesibile, în așa mod încît să putem atrage într-o măsură mai mare un număr sporit de tineri și să dăm celor deja angrenați posibilitatea de a-și petrece, în mai mare măsură, timpul liber, în diferite activități de educație fizică și sport. Este deci probabil că o mare parte a vinei pentru această stare de lucruri o are și felul în care se lucrează în mișcarea sportivă, activitate care, continuînd pe drumul rutinei, nu a ținut seamă, în mod suficient, de realitățile noilor condiții de viață ale tineretului. Cu toate progresele realizate atît în atragerea maselor în activitatea sportivă, cît și în ce privește performantele, sportul pierde teren în cucerirea timpului liber al tineretului în favoarea spectacolelor de toate felurile, în favoarea ceaiurilor, a dansului, a muzicii ușoare etc.

Această evoluție a lucrurilor trebuie să ne dea serios de gîndit, mai ales că sîntem profund convinși că educația fizică și sportul au de îndeplinit un rol social de primă importanță în educarea și pregătirea tineretului pentru activitatea productivă.

Este necesară studierea acestei probleme cu cea mai mare atenție pentru a găsi metodele de organizare corespunzătoare condițiilor noi de viață a tineretului.

N. BRAȘOVEANU

ULTIMA SELECȚIE A TRĂGĂTORILOR FRUNTAȘI

Poligonul Dinamo va găzdui, cu începere de azi, un nou concurs de tir. Este vorba de ultima competiție de selecție pentru seniori (în vederea sezonului internațional din mai și iunie) și prima pentru senioare și juniori.

Programul primei zile începe la ora 9 și cuprinde următoarele probe: pistol viteză 60 f seniori (mansa I), armă liberă calibru redus culcat 60 f seniori și armă standard culcat 60 f seniori.

★

Concursul inter-orașe care trebuia să aibă loc între 11—13 aprilie a fost amînat pentru datele de 8—10 august!

CAMPIONATELE INTERNAȚIONALE DE ÎNOT

ÎNCEPE ASALTUL RECORDURILOR NAȚIONALE

Eugen Almer va ataca la Cluj recordul țării în proba de 400 m liber.

Foto: V. BAGEAC

Cei mai buni înotători ai țării se află de cîteva zile la Cluj unde se acomodează cu piscina de 50 m care va găzdui de vineri și pînă luni ediția a IX-a a Campionatelor internaționale.

După cum ne-a relatat antrenorul federal, prof. Aurel Urmuzescu, o serie dintre campionii țării manifestă o excelentă dispoziție și un ascendent de formă, fapt care anunță serioase modificări în tabela recordurilor naționale. Printre cei care manifestă pretenții justificate prin întreaga lor evoluție în acest început de sezon se află Marian Slavic, Cristina Balaban și Eugen Almer.

● Iată și programul finalelor avînd la fiecare probă, între paranteze, recordurile țării și ale campionatelor internaționale:

VINERI: **100 m liber bărbați** (55,6—56,0); **200 m liber femei** (2:21,7—2:24,4); **100 m spate bărbați** (64,4—63,0); **200 m spate femei** (2:32,9—2:33,4); **400 m mixt bărbați** (5:06,2—5:05,0); **100 m bras femei** (1:21,1—1:20,0) și **4x100 m liber bărbați**; SÎMBĂTĂ: **100 m liber femei** (64,2—63,5); **200 m liber bărbați** (2:04,1-2:05,9); **100 m spate femei** (69,4—69,4); **200 m spate bărbați** (2:20,2—2:18,4); **400 m mixt femei** (5:39,7—5:48,3); **100 m bras bărbați** (68,5—68,5); **4x200 m liber bărbați** și **4x100 m liber femei**; DUMINICĂ: **400 m liber bărbați** (4:29,8—4:29,2); **200 m delfin femei** (2:37,2—2:36,5); **100 m delfin bărbați** (61,5—60,7); **200 m bras femei** (2:57,0—2:50,0); **200 m mixt bărbați** (2:21,3—2:22,8); **800 m liber femei** (10:29,0) și **4x100 m mixt bărbați**; LUNI: **400 m liber femei** (4:59,6—4:59,5); **200 m delfin bărbați** (2:18,6—2:19,6); **100 m delfin femei** (70,5—70,8); **200 m bras bărbați** (2:32,5—2:32,5); **200 m mixt femei** (2:39,6—2:36,6); **1 500 m liber** (18:08,6—18:01,9) și **4x100 m mixt femei.**

CONFERINȚA ANUALĂ A COMITETULUI FEDERAL DE HANDBAL

Duminică, la ora 9,30, va avea loc la sediul CNEFS (sala de la etajul VIII) conferința anuală a Comitetului Federal la care vor lua parte membrii acestui comitet, președinții comisiilor județene de handbal, membrii comisiilor și colegiilor centrale ale F.R.H. Cu acest prilej vor fi puse în discuție darea de seamă asupra activității depuse de federație în anul 1968, planul de măsuri pentru 1969, proiectele de calendar sportiv și buget pe anul în curs și planul de pregătire în vederea participării la J.O. din 1972.

PE RINGUL DE LA FLOREASCA

CEI 21 DE LA DINAMO ...ȘI CEI 12 DE LA STEAUA

Așadar, au mai rămas cîteva zile pînă la turneul final. Cum e firesc, în sălile de antrenament se pun la punct ultimele amănunte tehnice și tactice; se fac tardive retușări, se apreciază șansele, se dau pronosticuri, sfaturi. Anticipînd domnia febrei generale de start, ne-am propus să surprindem — în matca proprie — modul în care „cei 21" de la Dinamo se pregătesc pentru asaltul final. Surprinzător, dar acesta este numărul cu care clubul Dinamo își onorează prezența la apropiatul turneu. În sala din Ștefan cel Mare antrenamentul era în toi. Toți prezenți. Nu se lucra pe rupte, cum ne așteptam; atmosfera nu era de loc încordată, ci din contra. Veteranul fabricant de campioni — C. Nour — și ex-specialistul eschivelor — C. Dumitrescu — erau printre băieți. Dădeau indicații, demonstrau și cronometrau. Toți lucrau lejer, într-o bună dispoziție alimentată din cînd în cînd de vreo glumă. Profesorul metodist al clubului, Ion Pintea, prezent și el la antrenament, asista satisfăcut la acest spectacol de veselie în mișcare. Într-o mică pauză de relaxare, Constantin Nour ne spune: „Toți au chef

Gheorghe ILIUȚA

(Continuare în pag. a 4-a)

Sala de box a clubului Steaua, adevărată „fabrică" de campioni ai careului magic... Sînt prezenți la acest antrenament „de stil", unul dintre ultimele, 11 dintre cei 12 boxeri pe care antrenorii Marcu Spacov și Ion Chiriac i-au promovat în finalele „naționalelor". Între aceștia, Giju, Ciucă, Silberman și Chivăr vor avea de apărat centurile dobîndite anul trecut.

Ne plimbăm privirea prin sală: Buzuliuc își face de lucru cu un sac, Giju sare coarda, cu o figură aspră, concentrată. Gorea lovește sacadat, impasibil, un punching-ball. „Cimpoiul" de piele revine asupra pumnilor tinerei speranțe a antrenorilor militari cu violența unei fiare rănite. Urmează, însă o dreaptă, o alta, încă una și punching-ul este ținut la distanța unei alonje.

Apare maestrul Marcu Spacov: „Deși mă feresc de orice pronostic, sper să obținem cel puțin aceeași recoltă ca și anul trecut: 4 titluri! Numai că nu știu care dintre băieți... Toți sînt în formă, deci toți au șanse. Cît despre o finală „în familie", ei bine, eu văd două: Ciucă — Gruescu și Buzuliuc — Gorea.

— Dar Giju?

Ovidiu IOANIȚOAIA

(Continuare în pag. a 4-a)

Trimisul nostru special, CRISTIAN MANTU, transmite de la Istanbul:

1-2 CU FENERBAHCE!

Cu două săptămîni înaintea partidei de la Atena, pe stadionul „Mithat Pașa", fotbaliștii români ne-au mai răpit cîteva speranțe legate de viitoarea evoluție de la poalele Parthenonului: 1—2 cu Fenerbahce, după un joc de factură tehnică submediocră.

Înainte de a trece la datele tehnice ale partidei, trebuie să vă comunic, nu fără regrete, că fotbaliștii români au fost astăzi de nerecunoscut, evoluînd — cu excepția lui Dan și Deleanu — cu mult sub nivelul cunoscut din campionat. În condiții aproape similare cu cele pe care le vom întîlni la 16 aprilie, la Atena — teren tare, adversar foarte rapid și ambițios, tribune explozive — selecționabilii noștri au acționat comod lăsîndu-ne nu o dată impresia că se menajează pentru... meciurile de duminică, din campionat!

Și — trebuie să vă informez din nou fără entuziasm — dacă am văzut fețe zîmbitoare astăseară la Istanbul, atunci acestea au fost, mai ales, cele ale ziariștilor greci, prezenți în număr mare în tribune.

Evident, dacă această înfrîngere, în fața unei echipe lipsită de doi dintre jucătorii de bază (Nelu Nunweiller și Ogün) ne întristează, nu trebuie să facem din asta o tragedie. Cu atît mai mult cu cît la Atena fotbaliștii noștri vor avea în spate și această experiență, de loc fericită...

Și acum, meciul: după o primă repriză în care perioadele de dominare au alternat, și Dumitrache a deschis scorul, în min. 25, la capătul unei combinații cu Domide și Lucescu, am asistat la o alta, dominată de jucătorii formației gazdă, care au egalat — Fuad (min. 40) cu un volé de la 18 m — și au izbutit victoria, prin Yaşar, cu 7 minute înainte de sfîrșit.

Ora tîrzie la care relatez mă împiedică să fac comentarii mai ample. Adaug numai că Dumitrache a părăsit terenul în min. 30, datorită unei entorse a umărului și că golul lui Yaşar a fost realizat cu concursul lui Boc, la un luft („călcîi" ratat!).

Au evoluat următoarele formații: Răducanu — Sătmăreanu, Boc, Dan, Deleanu, Anca (min. 46 Ghergheli), Dinu, Năsturescu, Domide, Dumitrache (min. 30 Dobrin), Lucescu și, respectiv, Iavuz — Sucru, Numan, Selim, Ergean, Zya, Fuad, Nedin, Salim, Can, Yaşar.

T 9365 L

LOCUL SPORTULUI ÎN

(Urmare din pag. 1)

Debutul discuției l-a făcut prof. univ. Mihnea Gheorghiu, printr-o declarație de principiu care așază sportul în aria esteticului.

MIHNEA GHEORGHIU : *În imaginea mea, sportul este o artă, o serie organizată de simboluri, exercitarea liberităților ființei materiale a omului în cadrul unui „joc cu legi fixe". Prin urmare, sportul ar fi, după mine, un exercițiu tehnic al libertății în formele unei arte publice, cu jucători-artiști și cu spectatori, ca în toate celelalte arte, de la Aristotel încoace, cu reprezentările, cu simbolurile sale specifice și cu o etică a sa, fără de care nici o artă nu-și merită considerația.*

Deci, m-am gîndit la sport ca la o artă, nu în accepțiunea uzuală vehiculată în presă, ci în sensul de artă care presupune cunoștințe complexe psiho-fizice, talent etc. Mă refer la talentul celor care au construit catedrale, al celor care prin artă înțelegeau o profesie, al celor care făceau artă luptînd în arene în condiții de plastică excepționale și de curaj exemplar, așa cum artă este și ceea ce face Cordobes la Madrid sau la Mexico.

ASCANIO DAMIAN : *Despre activitatea sportivă, despre preocupările noastre în legătură cu problema educației fizice, poate că nu ca arhitect, ci mai de grabă ca urbanist aș avea o părere, care nu știu dacă poate să fie convenabil exprimată și reținută. Eu pun sub semnul întrebării, în primul rînd, acest sport de performanță către care se îndreaptă, după opinia mea, mult prea mult atenția. Sîntem, într-un fel, urmăriți de ideea de a ne realiza pe tărîm sportiv. Dar eu, care întîmplător am făcut și sport de performanță, judecînd foarte serios modul în care ar trebui să fie pusă și rezolvată problema, aș acorda mai multă atenție acelui exercițiu fizic care permite majorității oamenilor să-l practice. Și aceasta în două scopuri. Mai întîi, ca să beneficieze cît mai mulți, să devină ceva la îndemîna oricui, de la copilul de școală pînă la omul vîrstnic. În al doilea rînd și poate în principal, pentru contactul omului cu semenii săi, realizat prin practicarea sportului, deoarece cred în valoarea educativă și morală a exercițiului fizic, a sportului de echipă.*

Din păcate, noi construim baze sportive cu preponderență doar pentru a oferi spectacole sportive. Mă rog, o fi interesant, nu zic nu, dar mi se pare că realizăm mult mai puțin pentru a crea acele nenumărate baze sportive simple, amenajări în cadrul orașelor, al aglomerărilor urbane, unde fiecare să descindă din bloc și să găsească posibilitatea de a practica exercițiul fizic, de a organiza o dispută, fără arbitri, cu reguli stabilite ad-hoc, sau cu cele recunoscute, ale diverselor discipline sportive, pentru efectul lor relaxant și binefăcător.

Referitor la o presupusă legătură între sport și artă, dacă ar fi s-o facem, mi se pare, totuși, artificială, într-un fel.

REDACȚIA : *În marile orașe, construcțiile sportive sînt realizări ale tehnicii, dar efectuate într-un spirit artistic deosebit. De pildă, Mexico sau Grenoble și-au redefinit personalitatea urbanistică tocmai datorită recentelor construcții sportive.*

MIHNEA GHEORGHIU : *Chestiunea trebuie văzută un pic altfel, cu referiri la ambianța psiho-socială. La Atena, democrația s-a născut în clipa în care Pericle a instalat omul în piața publică, în amfiteatre, confruntîndu-l cu el însuși și cu mulțimea. De mii de ani, competiția sportivă este, de fapt, spectacolul acestei mereu reînnoite confruntări, ce trebuie acceptată ca un act cultural. Vînătorul preistoric, perfect antrenat și veșnic pribegind după vînatul său în anotimpurile prielnice, refugiat în timpul celor neprielnice în peșterile unde ne-a lăsat mărturia plastică, memoria lui artistică despre actul vînătorii — era un izolat. Pentru el nu existau regulile sportului, ci exista numai legea junglei. El practica doar darwinista luptă pentru existență. Or, asemenea practici nu au nimic comun cu sportul ca fenomen social, deși mă tem că s-au prelungit și după ce Jocurile Olimpice au marcat o cotitură.*

ASCANIO DAMIAN : *Ultimele Olimpiade s-au întrecut în a crea, prin construcții, un cadru de mare valoare artistică. E adevărat. Dar noi trebuie să ne punem întrebarea : investim într-un stadion, din acestea extraordinare, cîteva zeci de milioane, sau cu aceiași bani e mai bine să facem o sută de baze destul de bine echipate ?*

MIHNEA GHEORGHIU : *Una o exclude pe cealaltă ?*

ASCANIO DAMIAN : *Uneori cred că da. Ca urbanist, am citit un raport critic în care municipalitatea pariziană se întreba : să construim un stadion modern de 100 000 locuri la Paris, sau cu banii respectivi să facem 50—60 de baze echipate pentru mulți tineri ? Ca și ea, aș prefera ultima alternativă.*

MIHNEA GHEORGHIU : *Dacă am înțeles bine, s-a pus o problemă generală cu implicații economice : e nevoie de o mare sută de unități pentru pregătirea sportivă a populației, sau de mari construcții sportive cu valoare funcțională și estetică. Cred că ambele laturi sînt necesare, bineînțeles cu priorități și totuși într-un anumit echilibru, gîndindu-mă că în afară de aspectul de sănătate publică al antrenamentului sportiv mai este acela social-cultural, care nu trebuie pierdut din vedere și care se realizează cu ocazia marilor confruntări internaționale, unde prezența mulțimilor este absolut necesară.*

GEORGE MACOVESCU : *Discutînd despre sport văd că am introdus noțiunea de spectacol. În vremea noastră, cred că trebuie, sîntem forțați să facem o deosebire între exercițiul fizic, cultură fizică, educație fizică și sport. Omul a făcut întotdeauna, muncind, exerciții fizice, dezvoltîndu-se din punct de vedere fizic. La un moment dat, de la muncă, a trecut la arta conștientă. Tot astfel și în domeniul exercițiului fizic, de la necesitate a trecut, treptat, la plăcere, începînd, astfel, să facă sport.*

Ca și în societatea modernă, în antichitate sportul era tot spectacol și încă unul care devenise o necesitate poate mult mai stringentă, deoarece oamenii nu aveau atîtea posibilități de divertisment ca noi astăzi. În prezent, spectacolul sportiv a obligat statele moderne să construiască stadioane gigant, datorită enormei afluențe de public. Să ne amintim cum arăta Bucureștiul între 1920 și 1930, cînd am început să facem noi sport. Cea mai mare arenă de fotbal din Capitală avea 2 500—3 000 de locuri. Dacă veneau 3 000 de oameni era un lucru extraordinar. La volei ne întîlneam 20 de inși, ceea ce constituia un eveniment deosebit.

Întrecerile sportive, realizate inițial numai pentru plăcerea participanților, au început să fie privite, ulterior, ca un spectacol de foarte mulți dintre cei care nu fac sport. Între cei 100 000 oameni prezenți într-o zi la un mare meci de fotbal, nu știu cîți au practicat sau practică sportul în mod regulat. Or fi făcînd unii dintre noi puțină educație fizică, dimineața, în baie, însă sport nu.

Aci este vorba de a face o diferențiere între sport și spectacol. Eu sînt de acord că, străduindu-ne să dezvoltăm sportul, am construit imense

stadioane și, din cîte știu, sîntem printre țările fruntașe ; nu multe țări au stadioane de proporția lui „23 August". Dar am uitat ceva. Am uitat să creăm acele baze sportive simple, cum sînt denumite într-o anumită terminologie. Ca să faci sport de performanță trebuie să ai mai întîi o mare mișcare sportivă de masă, ceea ce a existat în țara noastră. Cînd eram copii, noi am jucat fotbal și oină. Ascanio Damian a jucat rugby, pe stradă, nu numai pe teren. Se făcea mult sport pe maidanele Bucureștiului, dar ele au dispărut și, din păcate, o dată cu ele a dispărut și acea joacă sportivă, prima modalitate, inconștientă, desigur, de a face sport.

Astăzi, copiii nu au unde să se joace în marile orașe. Nu se poate justifica această lipsă serioasă prin argumentul că dezvoltarea orașelor impune această involuție. La New York, de pildă, se știe că anumite străzi sînt închise la ambele capete, între anumite ore, cu intenția de a oferi copiilor posibilitatea să practice baseball, sau alte jocuri. La noi, se pune mult accentul pe fotbal. Foarte bine, l-am încurajat întotdeauna și mulți l-am și jucat. Dar, mă întreb de unde să se recruteze acei jucători buni pe care am dori să-i avem ? De pe terenurile cîtorva cluburi ?

Ce stă în spatele unui jucător de valoarea lui Pele ? Cînd jucam noi fotbal, clubul avea o echipă sau două de pitici, una sau două de juniori, una sau două de categoria a doua și, abia apoi, după ce treceai prin această filieră, ajungeai în prima echipă. Iar ca să fi intrat în echipa de pitici, trebuia să te vadă un antrenor jucînd undeva pe un teren improvizat.

Ce ar fi trebuit realizat la noi ? Ar fi trebuit amenajate aceste terenuri. Mi se pare că aceste „playgrounds" ar trebui amplasate pretutindeni, încît să se practice cu adevărat sportul de masă, din cadrul căruia să fie recrutați sportivii de performanță.

Mihnea Gheorghiu spunea că, prin construirea lor, aceste imense stadioane au devenit opere de artă, în sine. Zilele trecute cineva îmi povestea despre stadionul de la Leningrad, care pare să fie un lucru foarte frumos din punct de vedere arhitectonic. Într-adevăr, stadionul devine operă de artă. Și din trecut orașele au rămas cu monumente arhitectonice, cu monumente de artă. Însă noi discutăm despre necesitatea generală de a face sport, iar pentru concretizarea acestui imperativ social cred că existența unor vaste construcții sportive cu valoare arhitectonică nu ar avea o influență deosebită.

Pot face sport pentru mine oriunde am un spațiu liber convenabil sau, cum obișnuiesc englezii, în Hyde Park, unde este un teren foarte frumos, însă atîta tot, fără nici o amenajare. Cred că ar trebui să ne spunem părerea asupra sportului de masă și asupra celui de performanță considerînd sportul ca un exercițiu superior, deoarece nu este suficient un exercițiu fizic pur și simplu pentru a ne considera pătrunși în domeniul sportului propriu-zis.

MIHNEA GHEORGHIU : *Nu m-am gîndit la sportul de performanță ca la un spectacol în sine, ci la sensul lui de forță exemplară, pornind de la „playground"-ul new-yorkez, unde copiii încearcă să aplice în jocul lor ceea ce au văzut la televizor. De aci și pînă la marile stadioane se realizează, în fapt, trecerea de la spontan la organizat. De aici se înfiripă gustul milioanelor de spectatori pentru performanța sportivă. Un mare performer este un exemplu pentru un „pitic" care, pe „playgrounds", încearcă să-l imite. Spectacolul sportiv este, deci, o școală a educației psiho-fizice în dezvoltarea omului, pe care, adineaori, susținînd această idee, îl aduceam drept exemplu restrîns numai la marile pilde internaționale.*

SILVIU BRUCAN : *Cred că Mihnea Gheorghiu are dreptate atunci cînd pune accentul pe latura de spectacol a sportului, unde apar o funcție artistică și una educativă. O funcție artistică în sensul că performerul trebuie să dea dovadă de anumite atribute artistice pentru ca să intereseze, să pasioneze și să-i atragă pe spectatori ; o valoare educativă pentru că pe stadioane se adună mii de oameni, iar fenomenul este urmărit, în momentul de față, prin sateliți artificiali de 500 de milioane de oameni ! Din acest punct de vedere, ar trebui să ajungem la niște concluzii care să ne permită a înțelege ce efecte survin, cum influențează aceste spectacole sportive pe omul contemporan, societatea, și să vedem în ce măsură putem noi îndruma aceste lucruri, încît să slujească formării tipului de om superior, potrivit concepției noastre socialist-umaniste.*

Dar aș spune că, alături sau paralel cu această latură, există și alta, a sportului ca act de auto-cultură și auto-educare. Ea nu ține neapărat de spectacol și este o preocupare a omului modern, un act pe care omul îl săvîrșește într-o anumită măsură așa cum săvîrșește un act de lectură, fără pretenția de a se prezenta în fața publicului. Această latură mi se pare că este tot atît de importantă, pentru că această modalitate a sportului privește pe acei mulți care nu ajung pe stadioane în fața publicului.

Dacă ne gîndim la rolul sportului în societatea modernă — aceasta fiind propriu-zis tema dezbaterii noastre — este necesar să afirmăm că există strînse legături între dezvoltarea mișcării sportive și gradul de dezvoltare materială și spirituală a societății respective. Se constată că mișcarea sportivă este cu atît mai largă, în general, cu cît societatea este mai avansată din punct de vedere material și spiritual, corelație evidentă atît în capitalism, cît și în socialism.

Să ne referim, de pildă, la baza materială sportivă, necesară anumitor ramuri sportive. La patinaj artistic noi nu putem juca un rol internațional deosebit deoarece nu avem patinoare acoperite. De aceea, nici nu contăm în acest domeniu. În legătură cu înotul, cele mai mari performanțe în ultimii ani le dețin acele țări care au mai multe piscine : Statele Unite, Australia, Japonia, precum și Uniunea Sovietică, care a început să construiască piscine și de aceea are și înotători. Baza materială este, prin urmare, neapărat o condiție.

O a doua premisă pentru practicarea sportului ar fi existența timpului liber. Pe baza unei înalte productivități a muncii, societatea modernă oferă oamenilor, treptat, un timp liber mai îndelungat, iar, implicit, o cîtime mai mare din economia acestuia poate fi consacrată activității sportive. Ba aș spune că, pe măsură ce societatea devine mai abundentă („societatea consumului"), hiperalimentația și confortul creează necesitatea de a face sport și pentru menținerea condiției fizice, în împrejurări cînd omul a renunțat, datorită automobilului, pînă și la mersul pe jos. Fără mișcare, fără sport, activitatea fiziologică a diverselor aparate și sisteme regresează continuu, prin nesolicitare. Funcția principală a picioarelor devine apăsarea pe accelerator sau pe frînă și nu mersul. Ca urmare, în țările cu multe mașini, bolile cardiace ocupă primul loc.

GEORGE MACOVESCU : *Pentru ca sportul să devină un reflex cotidian al omului, trebuie asigurate și anumite condiții sociale. Dacă nu vom interveni în organizarea societății noastre, din acest punct de vedere, orice discuție despre sportul de masă va rămîne fără randament. Cînd făceam sport în școală ne găseam timp de pregătire pentru lecțiile de a doua zi, dar ne rămînea și timpul necesar pentru sport, fără să ne ratăm, conform prejudecăților vremii și fără să pierdem examenele. Astăzi, mă tem că încărcătura pusă în școală pe seama copiilor sau adolescenților nu le mai lasă totdeauna și timp disponibil pentru sport.*

IANCU GONȚEA : *Necesitatea sportului, mai ales în condițiile social-economice moderne, se cere înțeleasă complex și sportul trebuie dezvoltat ca acțiune de masă, în special în mediul urban.*

Sportul de masă este, după părerea mea, singura cale pe care trebuie ajuns spre cealaltă latură : sportul de performanță. Dansurile, muzica etc. au avut mai întîi expresii largi, de masă. Pornindu-se de aici, ulterior s-au triat valorile, ajungîndu-se la performanțe deosebite. Nu trebuie să uităm că, în țara noastră, în curînd va apare o modificare de structură demografică a populației infantile, care va crește notabil. Ne vom trezi, peste 4—5 ani, că noile generații vor putea face și mai puțină mișcare decît noi. Lucrul acesta, cred eu, trebuie avut în vedere de către forurile responsabile.

Sigur că este bine să se facă și sport de masă și de performanță. Este lesne de motivat. Dar, dacă ar fi să stabilești priorități, dacă posibilitățile unei națiuni nu permit deocamdată să se facă amîndouă, ar trebui acordată prioritate primului. Cu o condiție : să se construiască baze sportive simple, fiindcă fără un sprijin material, oricît am propovădui noi, sportul nu va prinde, nu va deveni fenomen de masă.

GEORGE MACOVESCU : *Încă o condiție : să facem anumite salturi și în ceea ce privește organizarea muncii. Activitatea sportivă se plasează în intervalul timpului liber, după terminarea lucrului și după rezolvarea altor aspecte corelate (transport de la serviciu acasă, procurarea hranei, treburi gospodărești etc.). Pentru a face sport trebuie să-ți rămînă un surplus de energie la sfîrșitul acestei suite de preocupări legitime.*

Fără îndoială că sportul este o necesitate fizică, socială, morală, dar, chiar pornind de la aceste premise, trebuie recunoscut că el se cere situat undeva, după alte necesități. Or, dacă individul ajunge la acest capitol cu resursele fizice, psihice și intelectuale deja consumate, el renunță tocmai la sport.

REDACȚIA : *Poate că aici ar trebui operat ceva pentru ridicarea sportului cel puțin pe o poziție intermediară. Există primejdia absolutizării recordului, a performanței, a clasamentului, a medaliilor și se ajunge să se ignoreze realitatea că masa populației nu face sport. Ne mulțumim și ne liniștim cu anumite locuri fruntașe în clasamente, cu unele recorduri sau medalii, care de fapt nu reprezintă nici potențialul biologic al națiunii și nici măcar forța reală a mișcării sportive. Părerea redacției este că sportul trebuie să servească și să se oglindească la o dată x, cît mai apropiată, în capacitatea biologică și morală a poporului.*

GEORGE MACOVESCU : *Concepția de sport-necesitate (fizică, socială etc.) trebuie unanim recunoscută și acceptată. În continuare, se cuvine văzut unde trebuie plasat sportul în cadrul societății, de către cei ce pot să intervină în viața socială.*

REDACȚIA : *Dorim să amintim acele tot mai frecvente — în ultima vreme — luări de poziție care afirmă criza concepției (poate mondiale) despre sport. Ideea de sport pentru competiție s-a răspîndit drept rațiune supremă — după unii — devenind un model extrem de imitat. Puncte, recorduri, trofee și medalii, iată ce pare să domine înțelegerea unor responsabili sportivi. Dar se pot aduce argumente de ordin biologic, social și moral, așa cum ați făcut-o dv., care conving că rațiunile primordiale ale sportului sînt cu totul altele, iar opiniile exprimate aici se înscriu, cu logica lor, în aceeași pledoarie. Absolutizînd tendința de a pregăti campioni în condiții de seră, rămînînd pasivi în fața rupturii tot mai adînci între elita sportivă și capacitatea fizică a masei populației, se realizează o condamnabilă inversare a rosturilor, o escamotare a imperativelor de ordin social. Aritmetica clasamentelor nu exprimă decît rareori ceva din potențialul fizic și moral al unei națiuni. Criteriile de mai sus sînt deseori derutante și arbitrare. Noi credem că într-o bună zi lumea sportivă se va trezi, totuși, din această goană după rezultate exorbitante, după întîietate cu orice preț, care, atunci cînd este pregătită și (ipotetic) obținută, concomitent cu o atitudine de indiferență față de angrenarea reală a populației la școala exercițiului fizic, devine absurdă și vinovată. Ar fi bine, poate, ca tocmai noi să promovăm o linie de echilibru între elita sportivă și sportul de masă, în virtutea adevăratelor meniri ale exercițiului fizic și împotriva febrei competiționale. Multe dintre asociațiile și cluburile noastre nu sînt preocupate să se fortifice, să atragă cît mai mulți tineri, să-i pregătească bine, să devină un nucleu de animație, nimic din toate astea.*

SILVIU BRUCAN : *Se constată că expresia dezvoltată a unei anumite activități devine exemplu și pentru celelalte țări, chiar cînd sistemul social este diferit. Dansul, de pildă, sîntem nevoiți să-l adoptăm din țările unde s-a dezvoltat mai mult (vorbesc de dansul de parchet). Din același motiv, observ tendința foarte puternică de a regla dezvoltarea mișcării noastre sportive după tipul acelora care se dovedesc cele mai dezvoltate și care înregistrează cele mai mari succese în competițiile internaționale. Și, cu toate că în țările socialiste s-au obținut succese sportive foarte mari, am totuși impresia că stilul de dezvoltare a sportului, stilul de viață al sportivului, este influențat de ceea ce se întîmplă în țările capitaliste avansate. Cred că amprenta aceasta s-a pus, în oarecare măsură, și asupra mișcării sportive de la noi. Deoarece noi nu am gîndit destul asupra modului în care trebuie să se dezvolte mișcarea sportivă în condițiile societății noastre și, atunci, neavînd un stil propriu, ajungem, inevitabil, la imitații.*

GEORGE MACOVESCU : *Cred că e vorba, atît pe plan extern cît și intern, de o deformare a fenomenului în sine. Sportul nu a pornit de la necesitatea de întîietate a unei anumite echipe, ci de la necesitatea omului de a face mișcare, de a-și cultiva fizicul, în același timp cu psihicul. Pe plan intern, au intervenit multe elemente denaturatorii și cred că dv., gazetarii sportivi, sînteți aceia care trebuie să le combată cu multă energie. Sînt elemente pe care le vestejim pe alte planuri și pentru alții, dar nu vrem să le vedem la noi și, mai ales, să luptăm împotriva lor, nu vrem să le înlăturăm. Lupta pentru întîietate între jucătorul x și y, ca echipele lor să fie mai bune, a căpătat anumite accente străine de spiritul uman, de spiritul sportiv și de spiritul social, în fond. Din păcate, ele apar și în alte domenii de activitate, nu numai în sport. Pasiunea pentru o echipă sau alta îmbracă, uneori, forme pernicioase. Merg deseori în tribune și ceea, ce văd și aud acolo mă indurerează.*

Pe plan internațional, fenomenul îmbracă alte forme. O înfrîngere a început să fie, în mod greșit, considerată drept o lezare a onoarei naționale. Anumite țări nu vor să participe la întreceri sportive de teama înfrîngerii, așteaptă să dobîndească mai întîi o anumită valoare. Cred că se poate interveni în această direcție, pornind de la ideea priorității cuvenite sportului de masă, ideea cea mai sănătoasă, care va genera ulterior și capacitatea sportului de performanță, stimulîndu-l și întărindu-l. Apoi, trebuie să învățăm să fim sportivi, să știm să fim învinși, să dobîndim forța de a raționa astfel : nu-i nimic, sîntem învinși acum, dar mîine-poimîine vom fi mai puternici și victorioși Sportul nu cunoaște decît două alternative : victoria și înfrîngerea și trebuie să fim la fel de pregătiți pentru amîndouă, respectînd cu fidelitate imperativul social al sportului.

SILVIU BRUCAN : *Aș vrea să rămînem, deocamdată, în zona de generalități, unde eu, ca laic în materie de sport, pot să mă descurc mai bine. De aceea aș insista pe lîngă latura de spectacol și pe cea de auto-cultură fizică, de auto-sport, act pe care individul modern îl comite sau trebuie să-l comită pentru înseși nevoile lui și nu pentru spectacol. Mi se pare că, pentru marea masă a cetățenilor care nu ajung să fie performeri, actul acesta de educație fizică, făcut individual sau colectiv, fără latura de spectacol, este extrem de important în corespondență cu condițiile de viață ale omului modern. Îmi aduc aminte că au venit în țară niște prieteni americani și am fost împreună la Sinaia și ne-am urcat pe jos de la cota 1400 la cota 1500. Mi-au mărturisit că a fost cea mai mare ascensiune din viața lor, deoarece ei sînt obișnuiți să urce cu mașinile pînă în vîrful muntelui. La noi, această tendință se manifestă pe o scară mai redusă, evident, și pentru că avem încă puține mașini, însă imitarea modelului se poate impune și în sport, cum s-a impus și în dans. În raport cu aceste tendințe, se cuvine să ne întrebăm ce trebuie întreprins în societatea noastră socialistă, ținînd seama de datele problemei, pentru a orienta mișcarea sportivă în sensul dorit de noi. În subsidiar, aș mai dori să menționez un aspect, care cred că se impune în legătură cu dezvoltarea mișcării sportive în societățile mai avansate — profesionismul, tendință ce trebuie avută în vedere atunci cînd se dezbate o concepție despre sport.*

MIHNEA GHEORGHIU : *Cred că sărim peste o treaptă importantă în argumentație. Am vrea să depășim nuanța de spectacol în favoarea sensului lucrativ. Dar spectacolul include noțiunea de competiție între două echipe care vor să se întreacă. O dată ce sportivii se înfruntă în prezența cîtorva spectatori, apare un stimul, un „movens" mai mare, care-i determină să devină mai activi. Tot așa, contactul cu publicul a contribuit la dezvoltarea mișcării artistice de amatori. Altfel nu am fi ajuns să avem 11 000 de formații artistice angrenate într-o competiție națională. Influența publicului este fertilă nu numai în artă, ci și în sport, în comerț, în producția de bunuri materiale etc.*

SILVIU BRUCAN : *Eu n-am atacat problema valorilor care se dezvoltă în legătură cu sportul-spectacol. Dacă ar fi să mă refer la latura competitivă, ar mai trebui spus că în cadrul sportului de competiție, care cultivă curajul, tenacitatea, perseverența, energia, există posibilitatea să se dezvolte și altceva și anume cultul forței brutale, gustul pentru violență.*

IANCU GONȚEA : *Omul este un organism biologic supus tuturor legilor generale ale biologiei ; dar el este și o ființă socială, lucru de care trebuie ținut cont. Eu văd în sport cea mai bună soluție de dezvoltare a eticii, a curajului și a acelor virtuți umane care nu se pot dezvolta într-un context intim și izolat, în familie. Aceasta presupune — cum foarte bine s-a spus aici — un prilej de dezvoltare a omului ; dar cu o rezervă : să nu se depășească, să nu se meargă pînă la finalități contrarii. Ați avut ocazia să vedeți cum, în sportul de performanță se ajunge de multe ori la contrariul țelului urmărit, la brutalitate.*

SILVIU BRUCAN : *Să ne oprim, deocamdată, asupra laturii competiționale, deoarece ea are mai multe fațete. Aș accentua că trebuie văzut în ce sens să îndrumăm mișcarea sportivă, încît să servească la dezvoltarea acelor valori care ne interesează pe noi.*

SOCIETATEA MODERNĂ

REDACȚIA : *Din cele afirmate pînă acum, rezultă un consens asupra necesității sportului de masă. Se recunoaște că sportul este apt să corecteze unele influențe ale stării de civilizație (sedentarism, alimentație excesivă și rafinată, hiperîncordare nervoasă etc.) asupra formei noastre fizice. Pe de altă parte, sportul este legitimat ca mijloc de cultură, se vorbește despre frumusețile lui plastice și morale. Prin prisma acestor date se poate pune întrebarea : ce este mai important pentru o națiune, să devină competitivă pe plan sportiv internațional, prin cîțiva mari performeri, pregătiți de multe ori în condiții de laborator, sau să urmărească, în principal, creșterea unor generații sănătoase și viguroase din punct de vedere fizic și moral, acceptînd riscul de a nu fi deocamdată competitivă, pînă cînd, din planul general, din masa populației, se vor ridica, în mod firesc, elemente apte de confruntare internațională ? Ideal ar fi ca, în ambele sensuri, să se acționeze concomitent. Dar, cum această sincronizare este dificilă prin investițiile pe care le reclamă, care dintre cele două aspecte merită prioritate în funcție de importanța ei socială ?*

IANCU GONȚEA : *În orice acțiune trebuie pornit de la anumite premise și eu am să pornesc de la premisa apărării sănătății, pe care o consider ca cel mai valoros bun al omului. Să vedem, în actualele condiții social-economice, ce anume obligă la reflecții pe marginea locului pe care trebuie să-l ocupe sportul în societatea contemporană ?*

Datorită progreselor științei și tehnicii s-a produs un salt extraordinar în industrializare, aceasta înlocuind forța depusă de om prin forța mașinii. Dezvoltarea automatizării impune omului tot mai mult o viață predominant sedentară. Dezvoltarea confortului și generalizarea lui s-au întins pînă în viața intimă, domestică, a familiei, înlocuind și acolo diversele mijloace manuale cu mijloace industriale, mecanice ; dezvoltarea mijloacelor de transport, în comun sau particular, toate acestea au avut ca rezultat o solicitare din ce în ce mai mică a omului ca organism biologic. Acesta ar fi, deci, un aspect. Dar mai există și un altul. Dezvoltarea mijloacelor de culturalizare și de difuzare (radio, televiziune, conferințe etc.) face ca omul, chiar în timpul liber, să stea ore de-a rîndul în fața televizorului, a aparatului de radio, ceea ce vine să completeze și să generalizeze hipocinematoza, care constituie una dintre caracteristicile societăților din țările cu industrie avansată și cu economie prosperă.

Pe scurt, omul este din ce în ce mai solicitat din punct de vedere intelectual. Adică, pe de o parte, avem de-a face cu hipocinematoză, din punctul de vedere al mișcării, iar, pe de altă parte, se întîlnește o suprasolicitare nervoasă, care depășește posibilitățile de adaptare a multora dintre noi.

Omul, beneficiind de un sortiment din ce în ce mai larg de produse alimentare industrializate, se alimentează tot mai mult după criteriul subiectiv al deprinderilor, al poftei, al gustului, el nu-și mai alege produsele alimentare pe criterii științifice. În această situație intervine un al treilea factor : discrepanța dintre nevoile de calorii (solicitări fizice mici) și consum. Trebuințele se micșorează, însă, datorită sortimentului tot mai larg și mai atrăgător de produse alimentare, omul consumă mai mult decît are nevoie și pot spune că în cadrul unui studiu efectuat în instituțiile de finanțe-bănci din țara noastră am găsit că pînă la 50 la sută din salariați sînt hiperponderali.

Caloriile digerate în plus se depun sub formă de grăsimi, ceea ce constituie un risc mare. Dar, ar mai fi și altceva care concură — și dv, care faceți sociologie și psihologie, cred că observați modificările apărute în comportamentul omului în societatea actuală. El a devenit mai puțin stăpîn pe sine decît pe natură, și aspectul nu trebuie nesocotit. La aceasta contribuie modificarea echilibrului între solicitarea nervoasă și cea fizică, iar, în plus, mai intervine și un factor metabolic. Noi ne-am rafinat ca dezvoltare, ca pretenții și posibilități de cultură, dar, din punct de vedere biologic, n-a apărut nici o modificare în structura metabolică, aceleași trebuințe are omul ca și acum cîteva secole. Industria îi dă omului glucidele rafinate, dar lipsite de vitamina care este indispensabilă pentru metabolizarea glucidelor. Și cum glucoza este principala sursă energetică a creierului, metabolizarea ei defectuoasă determină un dezechilibru fundamental, care mărește sensibilitatea sistemului nervos, ceea ce nu constituie un avantaj.

Pornind de la aceste premise ce nu pot fi nesocotite, ce rosturi cred eu că are sportul ? Mai întîi, aș vedea sportul ca un păstrător al sănătății. Omul nu apreciază sănătatea decît atunci cînd n-o mai are, dar, din păcate, atunci este prea tîrziu. De aceea, trebuie să i se amintească mereu cum să și-o mențină.

Societatea socialistă pune pe primul plan omul ; și dacă țineți seama că cel mai de preț bun al său este sănătatea, cred că avem reala datorie de a centra organizarea sportului pe această direcție — apărarea sănătății omului. De la această premisă trebuie să izvorască concepția noastră despre sport și există suficiente fapte care argumentează raționamentul.

Ar fi extrem de interesantă o statistică în măsură să arate cîți dintre semenii noștri fac mișcare. Mișcarea este indispensabilă organismelor de toate vîrstele. A suprima mișcările unui copil înseamnă a-l debilita. Bolile cardiovasculare au ajuns pe primul loc printre cauzele mortalității. Ele sînt consecința hipocinematozei. Pune un om în stare de repaus un timp oarecare și i se vor atrofia oasele. În urmă cu 30 de ani, cînd se opera un bolnav, acesta era ținuit în pat și o săptămînă nu se mai putea mișca. Astăzi, după 12 ore, este pus în mișcare și mobilizarea precoce influențează în bine procesul de restabilire.

REDACȚIA : *Cum vedeți posibilă reflectarea reală a binefacerilor sportului în potențialul biologic al națiunii, deoarece o serie de clasamente comparative întocmite după Olimpiade au condus la concluzii contradictorii față de cele tehnic-sportive ?*

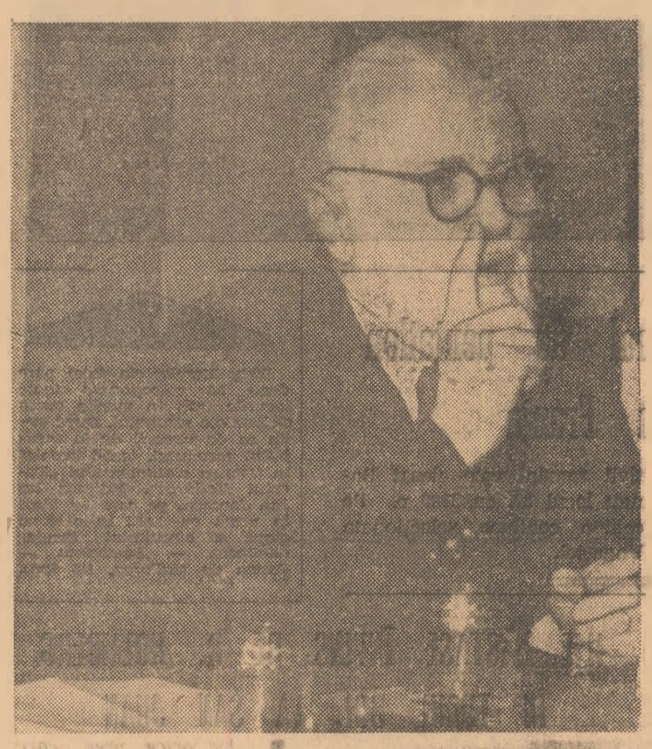

MIHNEA GHEORGHIU : *Calitatea de geniu muzical nu presupune aptitudinile natațiunii...*

REDACȚIA : *Statistica afirmă că Norvegia și Finlanda au dezvoltat un formidabil sport de masă, fără să figureze în primele locuri din clasamentele globale ale competițiilor mondiale și olimpice.*

ASCANIO DAMIAN : *Scandinavii au mii de participanți la concursurile tradiționale de schi.*

IANCU GONȚEA : *Aș mai adăuga ceva despre necesitatea educării deprinderii de a face sport. Există dovezi că ea lipsește. În studiul pe care l-am efectuat în instituțiile de finanțe-bănci din București, am întîlnit și tineri hiperponderali, care se complac într-o viață complet sedentară. Sînt convins că s-ar putea redresa multe lucruri, dacă măcar celor tineri li s-ar cultiva gustul pentru mișcare, pentru exercițiul fizic, astfel încît acesta să devină pentru ei o necesitate. Sigur că nu se poate aplica aceasta în orice condiții. Dar, măcar dacă am cîștiga pentru sport tineretul pînă la 25—30 de ani, încă tot ar fi ceva. Noi trăim acum, dar trebuie să vedem lucrurile în perspectivă, adică ce va avea societatea mîine și îndeosebi ce va avea colectivitatea noastră de profitat de pe urma a ceea ce facem noi azi ; deoarece, în ultimă instanță, de pe urma oricărei activități trebuie să rezulte un profit fizic, moral, psihic, sau de alt gen și eu cred că profitul în materie de sport — profitul colectiv — este numai și numai întărirea stării de sănătate.*

Sînt adevăruri pe care le impune știința pretutindeni și cotidian. Dv, ziarul „Sportul", trebuie să vă spuneți opinia de specialitate bazată pe datele științei. Cei care nu țin seama de opiniile tehnicienilor greșesc incontestabil. Aplicarea științei numai în unele domenii practice ale vieții și rămînerea în urmă în altele îl face pe om să riște să devină victima propriilor sale succese asupra naturii. Performanțele obținute în știință și tehnică, performanțe fizice și intelectuale, care nu pot fi puse la îndoială, n-au apărut subit, ci prin acumulări necontenite, de la generație la generație, și nu trebuie uitat că toate binefacerile rezultate de pe urma lor se cuvin întoarse omului. Iar, dacă acum nu e oportun să dezbatem o serie de chestiuni, pentru că nu sînt încă realizate condițiile necesare, le putem discuta ca repere pentru viitor.

GEORGE MACOVESCU : *Noi facem niște lucruri cu totul excepționale, dar, în schimb, neglijăm uneori acul de cusut.*

REDACȚIA : *Ca producția de material sportiv să fie ineficientă economic, pare un nonsens ! Și totuși, la noi așa este. Ni se pare întemeiat ca pledoaria pentru sportul de masă să fie însoțită de sublinierea necesității unui minimum de condiții.*

ASCANIO DAMIAN : *Văd că sîntem de acord că trebuie puternic sprijinit sportul de masă, din aria căruia vor apare și performanțele. Din marile colectivități vor fi descoperiți și selecționați, în mod firesc, cei mai dotați. Trebuie să li se acorde acestora tot sprijinul necesar, material și moral, fiindcă, nu trebuie să ne ascundem după deget, acest suport e foarte necesar.*

GEORGE MACOVESCU : *Ce ne împiedică să facem acest lucru ? Nu cumva am rămas cu vreo idee pe care nu vrem s-o dezvoltăm ?*

ASCANIO DAMIAN : *Poate cu un fel de ipocrizie.*

GEORGE MACOVESCU : *De ce în societatea noastră ideea de a-ți face o profesiune din ceva ar fi contrară legilor socialiste ? Pentru viitor trebuie văzut dacă acești oameni nu vor deveni un fel de paraziți ai societății, dar nu cred acest lucru. Generațiile imediate vor ajunge în situația de a lucra mai puține ore pe zi. În anul 2000 se va lucra, probabil, numai 4 ore pe zi, suficient pentru acoperirea necesităților societății și ale vieții individului. Timpul liber va crește mult și poate atunci vom ajunge la acel om pe care l-a visat Marx. Atunci cînd vom stăpîni și mai bine natura, vom putea dispune mai pe larg și de noi. Pe plan sportiv se vor obține, probabil, performanțe și mai mari, dar mergînd tot pe ideea de la cantitate la calitate.*

IANCU GONȚEA : *În ceea ce privește sportul de performanță, el se naște de la sine și dacă mai este și stimulat, cum se întîmplă la noi, se va dezvolta și mai repede. Cred că este bună și această direcție, deoarece se încadrează într-o tendință mai generală. Omul caută să atingă performanțe în toate domeniile. Dacă poate vedea Luna și pe partea cealaltă, el încearcă să realizeze și acest lucru. Atunci, de ce să nu străbată în mai puține secunde o distanță oarecare ?*

Dacă aceste performanțe s-ar realiza, însă, fără brutalități, ar fi ceva ideal. În dorința de a-l învinge pe adversar se face uneori orice rabat din punct de vedere etic. Dezinerea aceasta constituie ceva rușinos. Cînd se discută problema locului sportului în societatea contemporană trebuie precizate neapărat și comandamentele morale. Noi trebuie să ridicăm potențialul biologic al oamenilor, vigoarea lor. Desigur, fără a exclude și participarea la competiții, dar ea trebuie făcută numai de pe pozițiile etici, care stau la baza societății noastre.

REDACȚIA : *Unii sociologi moderni exprimă opinia că sportul de performanță va decade în viitor tocmai datorită propriilor sale excese. Performanțele vor deveni tot mai dificile, pretinzînd un regim de muncă și de viață care unilateralizează cvasitotal individul. Or, se pare că acest tip uman va fi în contradicție cu modelul uman al anului 2000, previzibil ca o ființă situată la un nivel de echilibru superior.*

GEORGE MACOVESCU : *Este o contradicție căreia Marx nu i-a dat răspuns. Dezvoltarea societății moderne, exigențele ei, arată că tipul omului Renașterii (simbol de multilateralitate) nu mai e posibil în societatea actuală, deoarece specializarea devine tot mai îngustă și mai tiranică, ținînd seama de dezvoltarea științei în toate domeniile. Ne aflăm la începutul unei perioade excepționale, din punctul de vedere al perfecționării omului. Asistăm la marea revoluție tehnico-științifică. Cum se va solda influența acestei revoluții asupra omului, e greu de răspuns cu precizie, deocamdată. Cei care vor trăi aproape de anul 2000 vor avea un răspuns mai clar.*

MIHNEA GHEORGHIU : *Aceasta va depinde și de evoluția conceptului de om superior, deocamdată dificil de prevăzut. Noi ne gîndim ce va fi peste cîteva decenii, în momentul în care revoluția tehnică va atinge niște culmi și idealul clasic al omului se va schimba. Ce însemna a fi frumos acum 50 de ani ? Dacă pe Belmondo îl arătai acum 50 de ani pe Champs Elysee, oamenii ar fi strigat : „Oh, monstre !" Or, azi, cu trăsăturile lui fizice, este un om admirat. Problema mușchilor, a unei anumite staturi, se schimbă în conceptul de frumos. Lucrurile se vor schimba fundamental. Alimentația va fi mai judicios calculată și combinată. Exercițiul fizic în aer liber va deveni un bun general. Atîta vreme cît această armonie a fizicului și psihicului rămîne un element exemplar, care evoluează o dată cu gîndirea societății, cu necesitățile, ideea de artă și de frumos va evolua în coexistență cu recordurile sportive.*

Credeți că Wells cînd s-a

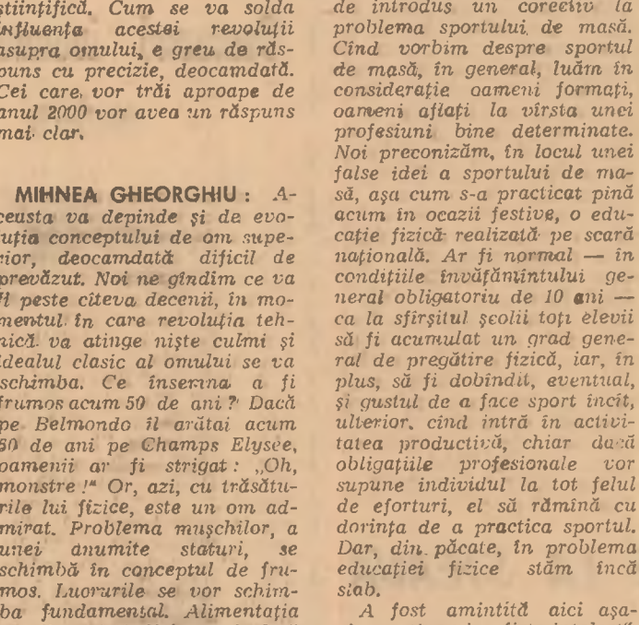

gîndit la oamenii din Lună nu i-a conceput după chipul și asemănarea lui Dumnezeu ? Cu siguranță. În caricaturile vremii, care reprezentau imaginea marțienilor, se găsesc tipuri speciale, probabil pentru faptul că femeile și tinerii de atunci aveau acel ideal de frumusețe care reprezenta pentru ei un summum. Am recitit „Comedia erorilor". Shakespeare (care era amator de sporturi, ca toți englezii săi, ori în ce loc geografic îi plasa) face o comparație cu mingea de fotbal : „Am I so round with you as you with me, that like a football you do spurn me thus?"[1]) Din curiozitate profesională, am căutat date despre practica sporturilor pe vremea lui și am găsit (în „Anatomia abuzurilor" de Philip Stubbes, 1583) descrierea unui meci de fotbal, de o cruzime tragicomică. Autorul, un puritan, arăta că adversarii se băteau, se sfîșiau ca fiarele pe teren, ba chiar se urmăreau cu înverșunare și după sfîrșitul partidei. Era, desigur, o exagerare conștientă din partea unui adversar al tuturor artelor, așa cum erau puritanii, în bigotismul lor religios. Însă nu e mai puțin adevărat că o istorie a comportamentului sportiv n-ar fi lipsită de oarecare actualitate. Ați văzut, negreșit, filmul lui Lindsay Anderson „This, sporting life", sau piesa de teatru „Golden Boy" de Clifford Odets și cunoașteți marele număr de opere literare dedicate vieții sportive. Nu putem trage din ele numai concluzii pesimiste, dar să nu ne interzicem dreptul de a medita asupra lor, acum, cînd în unele țări sportul intră în componența „civilizației de consum", cu multe din atributele ce i se contestă pe drept cuvînt. Eu am scris, într-un fel, tocmai despre asta, în singurul meu articol din ziarul „Sportul", intitulat „Suporterul insuportabil". Fiindcă, precum spuneam, dacă sportul ar trebui să fie, ori să devină, una dintre arte, preferințele mele în privința muzelor ei s-ar îndrepta, plastic vorbind, mai curînd spre coiful Minervei, decît spre cel al lui Marte.

REDACȚIA : *E adevărat că idealul de frumusețe se schimbă de la epocă la epocă. Dar idealul de frumusețe al omului provine din luciditatea și din instinctul său de conservare. Omul nu se va putea conserva în afara ideii de echilibru între planul fizic și spiritual. Acest comandament va rezista și rezistă epocilor. Tocmai aici își găsește sportul justificarea cea mai solidă, acum și peste decenii.*

Ar mai fi nevoie, credem, de introdus un corectiv la problema sportului de masă. Cînd vorbim despre sportul de masă, în general, luăm în considerație oameni formați, oameni aflați la vîrsta unei profesiuni bine determinate. Noi preconizăm, în locul unei false idei a sportului de masă, așa cum s-a practicat pînă acum în ocazii festive, o educație fizică realizată pe scară națională. Ar fi normal — în condițiile învățămîntului general obligatoriu de 10 ani — ca la sfîrșitul școlii toți elevii să fi acumulat un grad general de pregătire fizică, iar, în plus, să fi dobîndit, eventual, și gustul de a face sport încît, ulterior, cînd intră în activitatea productivă, chiar dacă obligațiile profesionale vor supune individul la tot felul de eforturi, el să rămînă cu dorința de a practica sportul. Dar, din păcate, în problema educației fizice stăm încă slab.

A fost amintită aici așazisa antinomie „fizic-intelect", sugerîndu-se că n-ar avea prea mare audiență. Credem, totuși, că este cazul să ne gîndim încă la ea, deoarece oameni de mare cultură, cum au fost Vianu și Arghezi, erau mai curînd adversari ai sportului, decît prieteni ai săi.

GEORGE MACOVESCU : *Vianu și Arghezi au fost mari personalități scriitoricești, dar au făcut surprinzătoare afirmații sceptice sau aspre la adresa sportului. Este adevărat.*

IANCU GONȚEA : *În privința așa-zisei antinomii dintre dezvoltarea facultăților fizice și intelectuale, mă întreb cum de a putut să apară, cînd toată istoria omenirii, precum și experiența științifică sau empirică a umanității demonstrează unitatea dintre corp și minte. Cine crede că poate să facă sport de performanță fără să-și dezvolte aptitudinile intelectuale, se înșeală.*

REDACȚIA : *Astăzi constatăm în unele școli, referitor la educația fizică, o repulsie a elevilor, generată de o mentalitate izvorîtă din mediul familial. Să ne gîndim fiecare la cercul amicilor și cunoștințelor noastre. Majoritatea acestora umplu timpul liber al copiilor lor cu tot felul de activități (pian, balet, limbi străine), dar la sport se gîndesc prea puțin.*

MIHNEA GHEORGHIU : *Parțial, aveți dreptate. Noi, cei de față, deși am ajuns profesori universitari, am făcut cu toții sport. Ce se întîmplă, totuși ? A existat o perioadă de trecere între sportul de maidan și cel de stadion. A face sport însemna pentru părinții noștri a trăi într-un mediu generator de goliănie, mitocănie, bădărănie. De aici, temerea că tinerii se vor contamina cu mentalități ce s-ar fi putut răsfrînge asupra vieții sociale și a celei de familie, în mod negativ. Cred că aveți perfectă dreptate afirmînd că este absolută nevoie ca practicarea sportului să se realizeze în școlile de toate gradele, inclusiv în universități. Numai în acest mod s-ar șlefui gustul pentru educație fizică, realizat în condiții civilizate, iar acest cadru va garanta părinților și o educație concomitentă, încît ei nu vor mai sta în cumpănă dacă să-și lase copiii și la ora de natație, de pildă, nu numai la lecția de engleză. Există concepția greșită despre care ați vorbit și ea va mai persista atîta timp cît nu se va crea o opinie de masă care s-o combată.*

GEORGE MACOVESCU : *Trebuie militat foarte serios împotriva unor asemenea concepții, mai ales într-un stat socialist.*

REDACȚIA : *Mai sînt părinți care nu-și lasă copiii să practice sportul, invocînd „fragilitatea" acestora. Cum, de asemenea, există încă mentalitatea de a nu deschide geamurile, ca ei să nu răcească. Și aceste reflexe sînt încă alarmant de răspîndite.*

GEORGE MACOVESCU : *Este vorba, de fapt, despre anumite optici false îndreptate nu numai împotriva sportului, ba chiar împotriva igienei. Trebuie să militățm împotriva modului cum este concepută însăși igiena, la noi. În general, toate cele spuse mai înainte fac parte dintr-o sferă mai largă, cea a educației cetățenești.*

REDACȚIA : *Revenind la una din ideile discuției noastre, sîntem de acord că arta este o necesitate, cum informația cotidiană reprezintă o alta etc. Unde credeți atunci că trebuie plasat sportul, în ansamblul vieții moderne ?*

GEORGE MACOVESCU : *Alături de toate celelalte. Pe unii dintre oameni îi atrage mai puternic, pe alții mai puțin. Nu este posibil să facem din toți mari amatori de sport, nemaivorbind de performeri sau protagoniști, după cum nu toți pot fi mari amatori de literatură, de poezie, de știință. Într-o societate, și în socialism mai ales, trebuie oferite fiecărui individ toate posibilitățile între care și pe cea de practicare a sportului.*

REDACȚIA : *Ar fi tristă constatarea că un cetățean sau un grup restrîns simt mai puțin nevoia de poezie. Acest lucru poate fi chiar jignitor pentru un anumit nivel de cultură al unei națiuni. Dar ca milioane de oameni să nu practice un minimum de exerciții fizice ni se pare cel puțin la fel de îngrijorător. Considerați că ar fi concludent și oportun pentru investigația stării fizice a tineretului nostru să se realizeze o amplă examinare, să zicem, a tuturor tinerilor care recrutează într-un an ?*

MIHNEA GHEORGHIU : *Ar fi o chestiune delicată și care nu mi se pare în suficientă măsură concludentă.*

SILVIU BRUCAN : *În America, o treime din tineri sînt respinși la recrutare.*

MIHNEA GHEORGHIU : *Printre care un procent însemnat pentru insuficiență mintală.*

REDACȚIA : *Se observă, totuși, că un anumit coeficient, și nu lipsit de importanță, cel al înălțimii populației, a crescut mult în ultimii ani la noi.*

GEORGE MACOVESCU : *La dezvoltarea fizică a unui om concură mai mulți factori de viață, printre care se enumeră și educația fizică.*

SILVIU BRUCAN : *Evident, creșterea de care amintiți se datorește unor condiții de civilizație și de confort îmbunătățite.*

REDACȚIA : *Sporul de indici fizici ai generației actuale poate fi datorat, prin comparație, îmbunătățirii alimentației, gradului de civilizație și de igienă, în cea mai mare măsură. Acestor factori, însă, credem că efectul stimulator al sportului li s-a adăugat într-o prea mică măsură.*

SILVIU BRUCAN : *În sportul de masă, prin raportare la situația de acum zece ani, de exemplu, s-au făcut pași înapoi ?*

REDACȚIA : *Credem că da. Am preluat cu mulți ani în urmă o anumită idee despre sportul de masă, în care ptea puțini au crezut și căreia s-a încercat totuși să i se dea viață. Ea a căzut în formalism și a mucegăit. Iar, odată ce am început să facem niște pași remarcabili în arena internațională, s-a născut și pericolul ignorării sportului de masă, al cărui concept se cere restructurat pentru a nu se crea sau menține un cerc vicios. Ne temem chiar că propagarea în mase și dezvoltarea educației fizice este împiedicată de preocuparea cvasi-exclusivă pentru menținerea poziției internaționale cucerite de marii noștri sportivi.*

SILVIU BRUCAN : *Eu cred că paralel cu preocuparea pentru competițiile internaționale trebuie să ne ocupăm și de mișcarea sportivă de masă ; în nici un caz să nu acordăm importanță covîrșitoare aspectelor competitive în dauna celorlalte.*

GEORGE MACOVESCU : *Este vorba de accente și de proporții.*

SILVIU BRUCAN : *Forurile responsabile trebuie să se preocupe și de Olimpiada de la München, dar și de mișcarea sportivă de masă.*

REDACȚIA : *Pentru următorii 4 ani, mișcarea sportivă este orientată, în cea mai mare măsură, după criterii și perspective olimpice. Totul se reglează în funcție de viitoarele jocuri de la München. Fiecare ramură de sport e apreciată și stimulată în funcție de medaliile și punctele ce se pot obține eventual acolo și nu după capacitatea lor de a contribui la fortificarea fizică și morală a maselor. Se susține de către unii că nu ne mai putem ocupa de educația fizică la scara națiunii, deoarece prestigiul sportiv cucerit pînă acum ne obligă să facem totul pentru a rămîne competitivi pe plan internațional.*

GEORGE MACOVESCU : *Ar fi interesant de știut dacă această orientare este afirmată în mod deschis la toate nivelele. Este datoria dv, care lucrați în presă, avînd drept preocupare acest domeniu, să promovați păreri în legătură cu asemenea concepții. Dacă aveți o profesiune de credință, apoi susțineți-o. Aceasta este, de altfel, misiunea dv, de ziariști.*

Au participat, din partea redacției, la masa rotundă : **Emanuel VALERIU, Victor BANCIULESCU** și **Romulus BALABAN**

Fotografii de **Aurel NEAGU**

[1]) **Dar minge de fotbal nu sînt, să m-azvîrliți de ici-colea, băiat. Dai dumneata cu mine-n el și el cu mine-n dumneata. De mai rămîn la voi, să mă-mbrăcați ca mingea-n piele ! (Replica lui Dromis din Efes, actul II, scena 1. După traducerea lui Ion Frunzetti și Dan Duțescu).**

ÎNȚELEG, DAR NU PRICEP

Săptămînă cu ploaie, lapoviță și ninsoare, săptămînă cu noroaie grele chiftind sub crampoane, săptămînă cu fotbal mult și eroic. Am văzut bine noroiul, am prins un Dinamo—Steaua, un meci de mare frumusețe, un meci cum numai ele știu să joace, mi-a rămas un gol al Rapidului, primul, al lui Codreanu, în jocul cu U.T.A., filmat ca o lecție de televiziune, — dar dacă mă întorc pe partea cealaltă și mă gîndesc cîți oameni s-au ridicat din noroaiele astea venind curați în fața noastră, cîte fețe, cîte expresii ni s-au impus din această săptămînă a patimilor, uite, nu știu ce să zic. Nu pot înțelege de ce acest stadion „23 August" nu inspiră mari transmisii de fotbal. E prea departe terenul de aparate? Ne covîrșește spațiul pînă într-atît că nu vedem viața decît în planuri generale ale jocului? Wembley nu pare mai mic și totuși am un film întreg în cap despre Charlton montat numai din instantanee de prim-plan risipite prin transmisii. Înțeleg că nu putem deocamdată să reluăm fazele de gol. Înțeleg toate argumentele legate de tehnică.

Dar de ce la Ploiești, cu o săptămînă înainte, aparatele puteau să capteze toate mișcările de pe fețele actorilor — iar peste 7 zile, la București, aceleași aparate stau ca mutele?

Asta nu mai pricep. E mai ușor de filmat la Ploiești? Atunci de ce-l pot vedea pe Greavu aruncînd mingea la un out oarecare, pe „23 August", în schimb un Dumitrache — ca să nu mai spun de acest enigmatic Sălceanu — îmi rămîn mimute întregi necunoscuți? Prim-planurile, atunci cînd sînt, cad fără logică, arbitrar. Ar fi o prea mare favoare să vedem un jucător de aproape, în plină luptă sau după ce a încheiat o scenă importantă? S-ar rupe cursivitatea jocului? Nu con-

TELE-CRO-NI-CA

tează omul? Nu vrem să facem cultul vedetei? Foarte bine — să facem cultul jocului, dar nu și al impersonalității. Nu trebuie să fii Eisenstein sau mare teoretician ca să înțelegi ideea elementară de artă că nici o luptă — fie ea la rugby în 15 sau la handbal în 7 — nici un colectiv, nici o echipă n-au expresie fără individ, fără expresia individului. Nu cer să văd un meci întreg fixînd chipul lui Răducanu, în poartă — deși ar fi și posibil și foarte frumos, vă asigur, francezii au făcut un film întreg numai despre arbitru, „arbitrul, acest om singur"... — dar să-l văd pe Mazurachis ieșind de pe teren ca să înțeleg situația unei echipe, să văd ce e cu Suciu după al patrulea gol al lui Dinamo pentru a pricepe ce-i cu apărarea Stelei, să mi se dea omul pentru a ajunge la o echipă, pe cuvînt, nu mi se pare extravagant. Am convingerea că necesitatea prim-planului riguros, logic, expresiv e la mintea oricărui cocoș. Atunci? Atunci intervin comoditățile noastre, acel „lasă-mă să te las", neglijențele și spiritul dezordonat la care se adaugă inconsecvența, celebra inconsecvență regizorală. Și de aceea n-avem, deocamdată, stil.

Dar de ce vorbesc de extravaganță, de ce discut despre funie în casa...? Pentru că am o muscă țeapă de căciulă (căciulă — fiindcă soarele de afară e o păcăleală de 1 aprilie). Subsemnatul a putut scrie, negru pe alb, uriașa năzbîtie că la Stockholm campionatul era jucat după primele meciuri, că nu vor fi probleme și totu-i clar. O clipă nu mi-a trecut prin cap că trei echipe la fel de bune, nici una mai bună decît cealaltă, vor termina la egalitate pe primele locuri, ca într-o lecție de etică (în care, după umila mea părere, cei mai morali au fost suedezii). Sînt gata să mă autopedepsesc pentru aprecierea greșită, interzicîndu-mi să văd hochei pînă la anu...

BELPHEGOR

LOTUL DE TINERET — PROGRESUL BRĂILA 0-1 (0-1)

BRĂILA, 2 *(prin telefon, de la trimisul nostru).* În cadrul pregătirilor pentru meciul cu echipa de tineret a R. D. Germane, lotul nostru de tineret a susținut pe stadionul 1 Mai din localitate un joc de verificare în compania divizionarei B, Progresul. Brăilenii au dat o replică dîrză lotului de tineret și aceasta s-a concretizat prin rezultatul final favorabil formației locale cu 1—0. Reprezentativa de tineret a evoluat în general slab. Doar cîțiva dintre componenți pot primi calificativul bine, aceștia fiind Stoicescu, N. Ionescu, Moț și Dumitru. În repriza I jocul a fost oarecum echilibrat. Tinerii din lot au acționat în viteză, au inițiat multe acțiuni la poarta adversă, însă finalizarea a lăsat de dorit. Replica brăilenilor a fost la înălțime. În min. 8 am consemnat primele emoții ale apărării reprezentativei de tineret, cînd balonul expediat de extrema Stoian a șters bara. După trei minute, Lupulescu face un „slalom" printre apărătorii adverși, intră în careu însă portarul Diaconu — plonjîndu-i la picioare — trimite balonul în afara terenului. În min. 31, la o acțiune a brăilenilor, Crețu încearcă să degajeze, însă comite henț și arbitrul acordă penalti, transformat de Stoian. După pauză antrenorul reprezentativei a schimbat întreaga linie de atac.

A arbitrat bine brigada brăileană condusă de Tudorel Leca.

LOTUL DE TINERET: Rămureanu (min. 46 Moldovan), Crețu, N. Ionescu, Stoicescu, Vigu (min. 46 Popovici), Dincuță, Dumitru, Uifăleanu (min. 46 Pantea), Oprea (min. 46 Sălceanu), Lupulescu (min. 46 Angelescu), Moț (min. 46 Petrescu).

PROGRESUL BRĂILA: Diaconu (min. 46 Rădoi), Simionescu (min. 52 Popazu), Cazan (min. 46 Gheorghiță), Petcu, Gheorghiță (min. 46 Țapu), Iancu, Ionescu (min. 46 Zamfirescu), Plugaru (min. 46 Avramescu), Ciupitu, Parescura, Stoian (min. 46 Plugaru).

P. VINTILA

CEI 21 DE LA DINAMO...

(Urmare din pag. 1)

de răfuială, cu încărcătură psihică favorabilă unui start bun". După cum remarcă C. Dumitrescu, acum nu se mai face nimic. Se menține ce s-a realizat cu mult timp în urmă. De aceea, antrenamentele sînt scurte, de intensitate medie, vesele și antrenante.

Vorbind despre obiectivele propuse, am rămas surprinși de următoarele afirmații: „Considerăm că șansele noastre încep a se număra de la categoria semiușoară în sus. Sperăm să obținem patru titluri, deși nu este exclus să cucerim cinci" — declară Constantin Nour.

În timp ce dansau într-un studiu individual la oglindă, Crudu și Antoniu Vasile făceau haz că Mihăiță Dumitrescu nu poate pronunța repede un cuvînt lung... Din bluzele lor ude, aburii se ridicau, formînd picături de apă pe tavan. Mai încolo, lîngă un sac, bobocii Ene și Cuțov îl tachinau pe Olteanu că dimineața echipa lui a mîncat bătaie la „miuță". Olteanu tace, dar răspunde cu cîteva serii prelungite în sac. Ene se lasă păgubaș și începe să se joace cu o minge pară dezumflată de pumnul nu știm cui. Györffi exersează la perna de perete niște deplasări pentru contra-atac, indicate de Titi Dumitrescu. Albitul Mariuțan — într-un scurt răgaz — își șterge fruntea și-i zîmbește micuțului Ganea, inoculîndu-i optimism, în timp ce Covaci își pregătește pardoseala dreptilor abdominali cu ridicări în echer din culcat pe spate. Și fiecare avea ceva de făcut.

Cine știe? Poate că cei patru vor fi cinci..

...ȘI CEI 12 DE LA STEAUA

(Urmare din pag. 1)

— Giju... Da, cu o singură condiție: să lovească și să fugă. Adică, să facă stil și nu forță!

Din spate, răzbate vocea antrenorului Chiriac. Se adresează lui Buzuliuc: „Așa, pas înapoi, contră de dreaptă, pas înapoi, contră...". Marcu Spacov ne lămurește: „Buzuliuc se teme de Stanef, posesorul unui puternic croșeu de stînga. Pasul înapoi și contra de dreapta sînt armele cu care vrem să contracarăm atu-ul lui Stanef".

Giju termină antrenamentul la coardă și trece la o minge suspendată. Tricoul său, albastru, a prins o ușoară dungă de transpirație.

— De cine te temi cel mai mult, Nicolae Giju, la aceste campionate?

Ne privește surprins, de parcă ar aștepta un... break pînă la răspuns.

— De fapt, cred că nu asta doreați să mă întrebați. Doreați să mă întrebați: Giule, crezi că mai ai șanse să ieși campion? V-aș fi răspuns clar: da, ies campion! De altfel, nu mi-e frică de Nedelcea și nici nu sînt în declin de formă, așa cum se afirmă. Numai că dacă înainte de a deveni campion european toată lumea se mulțumea să cîștig, acum pretențiile s-au mărit: Giju trebuie să bată detașat! Singura temere nu o am față de Nedelcea, ci față de tînărul Dumitrescu, de la Progresul, posesorul unei necruțătoare directe de dreapta.

Și s-a întors la mingea suspendată în care — poate simplă impresie — lovea cu și mai multă înverșunare.

Steaua — locul I în „Cupa României" la hochei

Petrol Geologie învingătoare în baraj

POIANA BRAȘOV, 2 **(prin telefon, de la trimisul nostru).** Steaua a susținut ultimul meci în „Cupa României" învingînd clar pe Avîntul Miercurea Ciuc cu scorul de 8—1 (3—0, 2—0, 3—1), la capătul unui joc cursiv, cu o singură eliminare — Laurențiu Iordan (Steaua).

Au marcat Biro (4), Varga, Gheorghiu, Calamar, Ștefanov și respectiv Osvath.

Cuplul Gh. Mureșanu (București) și I. Tiron (Cimpina) a condus bine o partidă desfășurată în deplină sportivitate.

În felul acesta, proaspeții campioni ai țării, învingători și în partida cu Dinamo, au cucerit și invidiatul trofeu.

★

În cel de-al doilea joc — decisiv — care urma să hotărască a cincea participantă în divizia A, Petrol Geologie a învins pe Tîrnava Odorheiul Secuiesc cu 1-0 (0—0, 0—0, 1—0), prin golul marcat de Voiculescu (min. 51).

În mod cu totul regretabil, această partidă — într-adevăr cu mare mîză — a dat naștere la incidente grave în care, inițial, au fost angajați jucătorii Tarcsi (Tîrnava) și Ionescu (Petrol Geologie), dar care — pînă la urmă — au determinat participarea aproape integrală a ambelor echipe și a unor spectatori veniți din Odorheiul Secuiesc. În legătură cu aceste incidente, ne propunem să revenim.

Tr. IOANIȚESCU

Azi, ultima zi la tragerea specială LOTO a Primăverii

Numai cîteva ore v-au mai rămas la dispoziție pentru a vă putea procura biletele la tradiționala tragere LOTO a Primăverii.

Lista premiilor de la această importantă tragere este foarte bogată: autoturisme: Dacia 1 100, Moskvici 408 cu 4 faruri și radio, Skoda 1 000 MB — în număr NELIMITAT; alte 10 autoturisme de diferite mărci și 70 excursii în Italia, Iugoslavia și Ungaria prin O.N.T.-România (de circa 18 zile) prin tragere la sorți și premii fixe în bani.

Pentru stabilirea numerelor cîștigătoare se vor efectua 4 extrageri în 3 faze. Cu 15 lei se poate participa la toate cele 4 extrageri fiecare variantă avînd 4 șanse de cîștig putînd astfel obține premii diferite: obișnuite la extragerea I obișnuite la extragerea a II-a, suplimentare și speciale.

În orele care au mai rămas nu uitați să participați la tragerea specială Loto a Primăverii, care va avea loc mîine 4 aprilie a. c. la București în sala Clubului Finanțe Bănci din str. Doamnei nr. 2 cu începere de la ora 18,30. Tragerea va fi radiodifuzată.

PRONOEXPRES

Numerele extrase la concursul nr. 14 din 2 aprilie 1969.
EXTRAGEREA I: 9 40 19 42 12 45
FOND DE PREMII: 431.143 lei.
EXTRAGEREA a II-a: 13 27 29 5 35 7 14
FOND DE PREMII: 349.155 lei.

LOTO

Premiile întregi și sferturi de la tragerea din 28 martie 1969.

Extragerea I: Categoria I: 1 variantă sfert a 95.224 lei; categoria a II-a: 1 variantă întreagă a 95.223 lei; categoria a III-a: 94 variante întregi a 1.407 lei și 57 variante sfert a 351 lei; categoria a IV-a; 278 a 571 lei și 221 a 142 lei; categoria a V-a: 636 a 298 lei și 517 a 74 lei.

Extragerea a II-a: A: 1 variantă întreagă a 200.000 lei și 1 variantă sfert a 50.000 lei; B: 2 a 44.133 lei și 2 a 11.033 lei; C: 6 a 13.373 lei și 9 a 3.343 lei; D: 486 a 100 lei și 1400 a 25 lei.

Report categoria A: 273.249 lei.

Premiul de categoria I sfert a fost obținut de FLORESCU GRIGORE din Sibiu, iar premiul de categoria a II-a întreg de POP PETRU din Timișoara.

La extragerea a II-a premiul de categoria A întreg a fost cîștigat de MAIER SIMION din Copșa Mică, iar premiul sfert de IONESCU ECATERINA din București.

Actualitatea internațională

HANDBALIȘTI ROMÂNI PESTE HOTARE

UNIVERSITATEA CLUJ PE LOCUL II IN TURNEUL DE LA MIELECZ

După cum am anunțat, în a doua jumătate a lunii martie echipa masculină de handbal Universitatea Cluj a luat parte la turneul internațional desfășurat în localitatea Mielecz (Polonia). Jucătorii clujeni s-au comportat bine, reușind să ocupe locul secund, după valoroasa formație cehoslovacă Tatran Prešov. Iată rezultatele cu care a încheiat „U" Cluj cele trei partide ale turneului: cu **Stahl Mielecz 25—23**, cu **Flota Gdynia 30—20**, cu **Tatran Prešov 14—19.** Demn de semnalat este și faptul că handbalistul român **Oană** a ocupat primul loc în clasamentul golgeterilor

V. MOREA,
coresp. principal

UNIVERSITATEA TIMIȘOARA LA BRATISLAVA ȘI ZAGREB

La puține zile după încheierea competiției internaționale dotată cu trofeul „Cupa Primăverii" și organizată în orașul Timișoara, formația feminină Universitatea, campioana țării, va lua parte la o altă competiție internațională ce va avea loc în zilele de 5 și 6 aprilie în orașul Bratislava. În această întrecere, handbalistele timișorence vor evolua alături de OFK Beograd, HUJE Danemarca și trei echipe cehoslovace. După acest turneu, „U" Timișoara se va deplasa la Zagreb pentru a se alinia la startul unei competiții organizate cu prilejul împlinirii a 20 de ani de la înființarea echipei Lokomotiv Zagreb.

P. ARCAN,
coresp. principal

RUGBYȘTII ROMÂNI ÎN SEMIFINALA „CUPEI NAȚIUNILOR" PENTRU JUNIORI

BARCELONA, 2 **(prin telefon).** — Miercuri a început turneul de rugby rezervat juniorilor dotat cu „Cupa Națiunilor — F.I.R.A.". **Italia** a dispus de **Cehoslovacia** cu 14—6 (0—0), deși învinșii, considerați favoriți, de altfel, conduceau cu 6—0 în min. 50. **Maroc** a învins **Spania I** cu 6—0 (3—0), iar **Franța** a întrecut cu severul scor de 65—11 (36—0) formația secundă a **Spaniei.** Partida a fost condusă de **Cornel Munteanu** (România). Primele două jocuri s-au disputat pe stadionul **Cită Universitaria,** iar cea de a treia pe stadionul clubului **Samboyana** din **San Baudillo,** localitate situată la 12 km de **Barcelona.**

Tot pe stadionul **Samboyana** a susținut primul joc și reprezentativa **României,** care a dominat autoritar și a învins echipa **Portugaliei** cu 14—0 (6—0) prin punctele înscrise de **Comănici** (incercare, în min. 15), **Simion** (drop-goal în min. 28), **Achim** (incercare transformată de **Simion** în min. 48) și **Damaschin** (incercare în min. 70). În min. 70, **Comănici,** accidental, a fost înlocuit cu **Ilie.** Echipa **României** a prezentat următoarea formație: **Comănici; Iordănescu, Damaschin, Leșanu, Constantin; Simion, Țața; Nicolae, Achim, Popescu; Vasilescu, Barbu; Dumitrescu, Barba, Ciobănescu.**

În semifinale, care vor avea loc vineri, se vor disputa partidele **Franța — Italia** și **România — Maroc,** iar în lupta pentru locurile 5—8 se vor întrece **Spania II** cu **Cehoslovacia** și **Spania I** cu **Portugalia.**

Ion ISVORANU
secretar general al F.R.R.

RUGBYȘTII DE LA STEAUA JOACĂ ÎN FRANȚA

Ieri au părăsit țara rugbyștii de la *Steaua,* care vor întreprinde un turneu de trei jocuri în *Franța.* Sîmbătă 5 mai ei vor evolua la *Pérpignan,* în compania reprezentativei *Armatei franceze.* Luni 7 aprilie vor înfrunta la *Narbonne* redutabilul XV local (a cunoscut în acest sezon o singură înfrîngere în campionat, iar jucătorii săi constituie osatura națională franceze). În sfîrșit, miercuri 9 aprilie, în nocturnă la *Béziers,* rugbyștii bucureșteni se vor întrece cu formația locală purtînd același nume.

Echipa de bază va fi următoarea: *Al. Ionescu, Gh. Mircea, Ciornei; Șerban, Bucur; Ciobănel, Țuțuianu, Prosi; Mateescu, Giugiuc; Braga, Dragomirescu, Băltărețu, R. Ionescu; Durbac;* rezerve *Nicolae, Fodor, Postolache, Rădulescu, Ghiță Dan* și *Călărașu.* După cum se vede, formația a fost întărită cu dinamoviștii *Țuțuianu* și *Dragomirescu.*

Concursul internațional de pentatlon modern din Franța

PARIS 2 (prin telefon). — Concursul internațional de pentatlon modern ce se desfășoară la Fontainebleau, lîngă capitala Franței, a programat miercuri două probe. Dimineața s-a desfășurat concursul de tir, iar după-amiază concurenții și-au disputat întîietatea la natație.

Realizînd 197 de puncte, cehoslovacul Kurhajek a cîștigat proba de tir — 1066 p. El a fost urmat de Phelps (Anglia) cu 195 — 1022 p și Bako (Ungaria) cu 194—1000 p. Sportivii români au ocupat următoarele locuri: 18. Cosmescu 184 — 780 p.; 28. Banet 174 — 560 p.; 30. Spârlea 172 — 516 p. Călina, cu 5 defecțiuni la armă, a fost descalificat. Proba de natație a revenit englezului Pontecraft cu 3:31,5 — 1180 p, urmat de Wiesner (Franța) cu 3:34,9 — 1156 p și Grossens (Franța B) 3:37,5 p — 1132 p.

Iată și performanțele sportivilor români: Banet 3:40,5 — 1103 p.; Spârlea 3:54,7 — 996 p.; Cosmescu 3:56,6 — 984 p.; Călina 4:00,0 — 952 p.

După patru probe conduce sportivul maghiar Bako cu 4201 p. Primul dintre sportivii români este clasat Banet: locul 22, cu 3189 p. Pe echipe conduce selecționata Ungariei.

Eddy Merckx (în foto) pare decis să colecționeze toate locurile întîi în marile curse cicliste ale sezonului. După suita sa de victorii de la începutul sezonului, iată-l instalat în fruntea clasamentului „Turului Mallorca", înaintea lui Jan Janssen, pe care l-a lăsat în urmă cu 2:02 în a doua etapă a circuitului insular (Mallorca — Benisalem — Palma de Mallorca, 185 km).

ILIE NĂSTASE ÎNVINS DE R. HOLMBERG ÎN TURUL DOI, LA SAN JUAN

SAN JUAN, 2 Agerpres). — Turneul internațional de tenis de la San Juan (Porto Rico) a continuat cu desfășurarea partidelor din cadrul turului doi al probei de simplu bărbați. Jucătorul australian Bill Bowrey l-a învins cu 8—6, 3—6, 6—3 pe vest-germanul Hans Plötz, iar compatriotul său Ray Ruffels a cîștigat cu 6—3, 6—1 la neozeelandezul Brian Fairlie. *Tenismanul român Ilie Năstase l-a avut ca adversar pe americanul Ron Holmberg în fața căruia a cedat în trei seturi: 2—6, 6—2, 4—6.* Alte rezultate: Spear (Iugoslavia) — Mandarino (Brazilia) 6—2, 6—0; Koch (Brazilia) — Battrick (Anglia) 10—8, 6—8, 6—3; Pasarell (Porto Rico) — Ismail el Shafei (R.A.U.) 6—3, 6—4; Kodes (Cehoslovacia) — Seixas (S.U.A.) 6—3, 6—4.

TURUL ANNABA

ANNABA 2 *(Agerpres).* — Cea de-a doua etapă a turului ciclist Annaba desfășurată de-a lungul a 208 km pe ruta Annaba—El Kalla, a fost cîștigată de S. Grabe (R. D. Germană), cronometrat în 5h12:59. În același timp cu învingătorul, au sosit și rutierii români C. Grigore, Tudor Vasile, și G. Moiceanu.

Wilma Rudolph își amanetează medaliile!

LOS ANGELES 2 (Agerpres). **„Medaliile mele de aur au ajuns la Muntele de Pietate".** Această declarație a celebrei „gazele negre", Wilma Rudolph, care a cîștigat într-o manieră strălucită trei titluri la Jocurile Olimpice de la Roma a răscolit opinia publică, mai ales cînd a devenit cunoscut faptul că sportiva americană a fost nevoită să facă acest sacrificiu pentru a plăti îngrijirile medicale pentru unul din cei trei copii ai săi. Presa a semnalat că Wilma Rudolph și copiii săi trăiesc într-un cartier negru din Los Angeles, într-o casă ruinată. Ea nu are serviciu și, deși posedă diploma Universității din Tennessee, nu poate fi învățătoare din cauza activității ei susținute și a deplasărilor frecvente cu prilejul diferitelor manifestații în sprijinul drepturilor populației negre și a marșurilor pentru pace. Este drama unei mari sportive și a unei militante active care și-a înțeles rostul în viață în ciuda oricăror privațiuni.

AGENDA C.E. BOX

● Echipa de box a R.D. Germane, care se pregătește pentru „europenele" de la București, a întîlnit la Berlin echipa Scoției. Gazdele au repurtat victoria cu scorul de 16—4.

● **Selecționatele de box ale Italiei și Poloniei se vor întîlni într-un meci amical care va avea loc la 20 aprilie în localitatea Piombino. Întîlnirea are ca scop verificarea pugiliștilor celor două echipe în vederea campionatelor europene de la București.**

● Campionul olimpic de box la cat. cocoș, Valeri Sokolov (U.R.S.S.) nu va mai evolua la această categorie. În cadrul campionatelor unionale de la Saratov, Sokolov a debutat cu succes la cat. pană, cucerind titlul. El va evolua la București în cadrul acestei categorii.

● **Boxerii belgieni care se pregătesc în vederea campionatelor europene de la București vor urma la sfîrșitul acestei luni un program de pregătire specială. Federația belgiană a acceptat ca selecționabilii să se antreneze în comun în orașul Merkstein (R. F. a Germaniei) alături de cei mai valoroși pugiliști vest-germani.**

● Federația olandeză de box va organiza o excursie cu prilejul campionatelor europene. În acest sens ea a solicitat forului nostru de specialitate să rezerve 100 de bilete de intrare.

Fotbal pe glob

● Aseară, în primul meci din semifinalele „Cupei cupelor", F. C. Köln a terminat la egalitate, pe teren propriu, cu F. C. Barcelona: 2—2 (1—1). Returul va avea loc la 22 aprilie.

● Reprezentativele orașelor Essen și Barcelona s-au întîlnit într-un meci amical. Fotbaliștii vest-germani au obținut victoria cu 1—0 (1—0).

● În campionatul englez s-au disputat trei meciuri restanță: Coventry—Leicester 1—0 (0—0); Everton—West Ham 1—0 (0—0); Sheffield Wednesday—Leeds 0—0.

● Echipa franceză Rennes a susținut la Douala un meci în compania selecționatei Camerunului. Gazdele au obținut o surprinzătoare victorie: 1—0 (0—0).

telex

În runda a 11-a a turneului de șah de la Sarajevo, Parma a remizat cu Uhlmann. Același rezultat a fost consemnat și în partida Gligorici—Gliksman. În clasament continuă să conducă Korcinoi (U.R.S.S.) cu 8 (1) p, urmat de Barczay (Ungaria) — 7 (1) p etc.

■

Tînăra înotătoare Barbara Hofmeister, în vîrstă de 15 ani, a stabilit un nou record al R.D. Germane în proba de 100 m spate cu performanța de 1:09,8. Cu un nou record al R. D. Germane s-a încheiat și proba de 100 m fluture, în care Helga Lindner a fost cronometrată în 1:06,4.

■

Turneul internațional de spadă de la Lyon a fost cîștigat de maghiarul Kulcsar. În finală, campionul maghiar l-a învins cu 10—9 pe francezul Frederic Roand.

■

În „Cupa ligii europene" la tenis de masă, echipa Cehoslovaciei a învins cu 4—3 selecționata Ungariei, în meciul desfășurat la Budapesta.

■

În turneul de handbal masculin de la Tbilisi, reprezentativa U.R.S.S. a întrecut cu 36—17 (16—8) formația R.S.S. Gruzine, iar echipa R. D. Germane a învins cu 30—16 (12—10) selecționata de tineret a U.R.S.S.

■

Echipele de baschet (masculin) ale Israelului și Olandei au susținut a doua întîlnire la Tel Aviv. Gazdele au obținut o nouă victorie: 71—57.

CALEIDOSCOP • CALEIDOSCOP

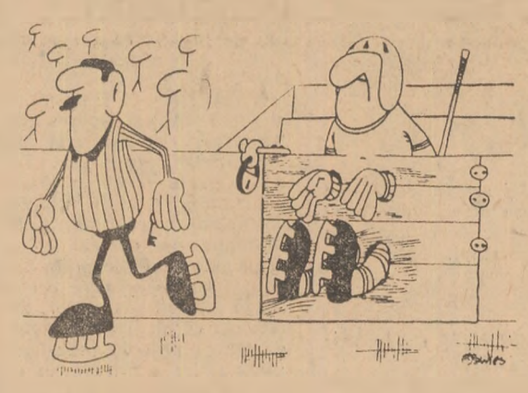

Cum vede caricaturistul revistei poloneze „Sportoviec" sancționarea exemplară a durităților în hochei...

„SECRETUL" SUCCESULUI

Considerată printre echipele „modeste" ale hocheiului mondial, reprezentativa Japoniei a produs oarecum o surpriză cucerind primul loc în campionatul mondial al grupei C, desfășurat la Skoplje, ceea ce i-a dat dreptul de a juca în grupa B în anul 1970, în țara noastră. Hocheiștii japonezi au impresionat, în special, prin viteză și tehnică, cu toate că au dat în mai multe rînduri semne de oboseală. Puțină lume știe însă că federația japoneză de hochei numără 20 000 de sportivi legitimați care activează în cadrul a 169 de echipe, iar în această țară există aproximativ 200 de patinoare artificiale.

„RACHETA DE AUR"

Tenismanul australian Rod Laver a fost recent distins, la New York, cu „racheta de aur" pentru succesele obținute în anul 1968. Trebuie amintit că Laver a cîștigat turneul open de la Wimbledon, turneul open de la Los Angeles, campionatul profesionist al S.U.A. și turneul de la Madison Square Garden.

KEINO, ANTRENOR DE... FOTBAL!

Kenianul Kipchoge Keino, campion olimpic și recordman mondial, nu este numai un atlet renumit. Dragostea lui se îndreaptă și spre sportul cu balonul rotund. Tocmai de aceea, Keino și-a anunțat recent intenția de a deveni antrenor de fotbal. Inspectorul de poliție, în vîrstă de 28 de ani, pregătește de pe acum echipa de fotbal din Kiganjo, localitate situată la 190 km de Nairobi. Împreună cu alți 25 de candidați la titlul de antrenor de fotbal, el va participa anul acesta la un curs special organizat de fostul internațional englez Jackie Gibbons

ELICOPTERELE ÎN AJUTORUL SPORTULUI

Iată că și elicopterele sînt chemate să ajute sportul și încă într-o manieră destul de neobișnuită. Un turneu de golf recent desfășurat în California era pe cale să se întrerupă din cauza ploilor torențiale ce făcuseră terenul aproape impracticabil. Organizatorii au apelat atunci la serviciile a două elicoptere care, zburînd la o înălțime de numai 50 cm de la sol, și-au folosit rotoarele drept aparate de uscat. După două zile, terenul a fost suficient de uscat pentru a permite continuarea meciurilor

TEMPERAMENT BRITANIC

Convorbire amicală în satul olimpic de la Mexico între antrenorii echipelor olimpice de canotaj academic ale Italiei și Angliei. Italianul nu acorda prea mari șanse echipajelor bătrînului Albion, susținînd că în general britanicii sînt prea rezervați și lipsiți de temperament. „Nu corespunde realității afirmația dv.", protestă antrenorul englez. „Eu, de pildă, cînd eram student la Cambridge am făcut parte timp de 3 ani din echipajul de 8+1 vîslind în primul post din prora ambarcațiunii. Îmi cunoșteam bine coechipierii, exceptîndu-l pe cel ce ocupa ultimul loc, la pupa, și care, trebuie să recunoașteți, se găsea la o distanță apreciabilă de mine. Cu toate acestea, cînd am cîștigat regata disputată împotriva celor de la Oxford — reținbine amănuntul — l-am îmbrățișat și pe el"

Tiparul I. P. „Informația", str. Brezoianu nr. 23—25, București

40368